

Helga Zepp-LaRouche: Katastrofe i Tyskland – Ikke længere »Europas Sidste bastion for stabilitet«

25. sept. 2017 – Søndagens nationale valg i Tyskland har, som forventet, efterladt nationen i en tilstand af kaos. Begge de traditionelle, førende partier blev knust, mens det tredjestørste parti nu er det nyligt skabte Alternativ for Tyskland (AfD), et højrefløjsparti, der ikke har noget program, og som kom frem gennem at skabe anti-flygtningefrygt. Kansler Merkels CDU-CSU-koalition fik kun 33 % af stemmerne – partiets dårligste resultat siden 1949 – mens SPD, der har været i koalition med Merkel siden 2013-valget, fik kun 20,5 % – deres dårligste resultat siden Bismarck!

Merkel må forsøge at danne en koalitionsregering. SPD havde tidligere fremført, at det ikke vil fortsætte i den nuværende koalition og vil sandsynligvis fastholde denne holdning. De partnere, Merkel sandsynligvis vil gå til, er det Frie Demokratiske Parti (FDP) og de Grønne – to partier med meget forskellige politikker i forhold til Merkel og til hinanden. Selv Merkel indrømmer, at hun sandsynligvis ikke vil danne en regering før ved årets slutning. En nyt, hurtigt valg er en mulighed, men vil sandsynligvis ikke give et andet resultat.

Alt imens AfD ikke er et fascistisk parti, så omfatter det elementer fra den ekstreme højrefløj og racister. Partiet får nu 94 pladser i Forbundsdagen, der har 709 pladser.

Helga Zepp-LaRouche, der opstillede som kanslerkandidat for partiet BüSo, beskrev resultatet som katastrofalt, i

betragtning af, at Tyskland var den sidste, relativt stabile regering i Europa. Hun udstedte følgende erklæring i dag, hvor hun identificerer årsagerne til krisen og de nødvendige løsninger, som BüSo vil forfølge med fornyet ihærdighed:

Efter valget i Tyskland:

Helga Zepp-LaRouche: Tyske vælgere afviser den neoliberale politik

Helga Zepp-LaRouche, kanslerkandidat for Borgerrettighedsbevægelsen Solidaritet (BüSo), udgav en kort erklæring den 25. sept. om resultaterne af Forbundsdaysvalget den foregående dag. Her følger en oversættelse:

Det politiske jordskred, der gjorde partiet Alternativ for Tyskland (AfD) til det tredjestørste parti i Tyskland, vinder af delstaten Sachsen og den næststørste styrke i de andre stater i den østlige del af landet, er endnu et udtryk for afvisningen af den neoliberale politik, der førte til Brexit og Hillary Clintons nederlag. Kansler Angela Merkels kommentar om, at CDU/CSU stadig er den stærkeste gruppe i Forbundsdagen, som ingen kunne regere imod, selv om henvend en million vælgere havde vendt det ryggen, viser, at fr. Merkel er lige så uvillig som Hillary Clinton til at indrømme grundene til sit dårlige resultat.

Partierne i den Store Koalition [CDU-SPD] blev straffet for deres neoliberale politik, for Hartz 4 [arbejdsmarkedsreform], for politikken om et budget, der balancerer, og som har drevet en voksende procentdel af befolkningen ud i usikkerhed på trods af rigelige skatteindtægter. Det, der er sket, er præcis det, jeg allerede havde advaret om i Brexit, i Trumps valgsejr og i folkeafstemningen om ændring af den italienske forfatning: denne bølge vil fortsætte, indtil den neoliberale politiks uretfærdigheder er blevet fjernet.

Valgkampens absurditet blev klar i den såkaldte »elefantrunde« [et talkshow med »sværvægter«-kandidaterne]. Efter medierne og de etablerede partiers kandidater havde præsenteret en valgkampagne, der var tom for nogen af de store spørgsmål, forvandlede dette talkshow efter valget til et slagsmål, hvor deltagerne endelig gav deres frustrationer frit løb. Anne Will gjorde det til et princip at udfordre Alexander Gauland [fra AfD] til at indrømme, at AfD kun er imod ting, men ikke har nogen løsninger. Det er selvfølgelig sandt, men der findes heller ingen løsninger i de to store partier eller i de tre andre partier, der nu er kommet i Forbunds dagen.

Elefanten i porcelænsbutikken i denne »elefantrunde« er det nye, overhængende finanssammenbrud, der truer med langt at overgå krakket i 2007/2008. BüSo har til hensigt at øge sine bestræbelser på at implementere, på globalt plan, et Glass/Steagall-bankopdelingssystem som den eneste måde, hvorpå et ukontrolleret kaos kan forhindres, sammen med venligtsindede kræfter i forskellige europæiske nationer og USA.

BüSo vil også optrappe sin kampagne for at få Tyskland og de andre europæiske lande til at tage imod Kinas tilbud om at samarbejde om byggeriet af den Nye Silkevej. Det er den eneste måde, hvorpå man kan udvikle Øst- og Centraleuropas og Balkanlandenes økonomier og industrialisere Mellemøsten og Afrika. At bygge den Nye Silkevej tilbyder den eneste farbare vej til at overvinde årsagerne til bølgen af flygtninge på en human måde. Dette kæmpede BüSo for under valgkampen, og vil fremover kæmpe endnu mere. Og vores politik bliver den fremherskende, på trods af censuren, fordi den er i Tysklands, og hele menneskehedens, interesse.

(originale erklæring på tysk <http://www.bueso.de/node/9315>).

Foto: Presseerklæringer og besvarelse af mediernes spørgsmål efter møde med kansler Angela Merkel, 2. maj, 2017, Sotji, Rusland.

Valg i Tyskland: Tysklands fremtid er den Nye Silkevej. Uddrag af BüSo's valgprogram

Kære Vælger,

Mener du, at ideer er vigtige? Så er BüSo det rigtige parti for dig! For BüSo adskiller sig frem for alt fra andre partier derved, at vi forandrer verdenshistorien ved hjælp af ideer og ikke, gennem 'de små skridts politik', pragmatisk forsøger at opretholde en verdensorden, der muliggør en udvidelse af privilegier for en lille elite og til gengæld berøver flertallet af menneskeheden et fremtidsperspektiv. Det program, som vi i 1991 foreslog som respons på Sovjetunionens opløsning, nemlig den økonomiske integration af Eurasien gennem den Eurasiske Landbro – en Ny Silkevej – som kernen i en ny, retfærdig, økonomisk verdensorden, er nu i færd med at blive virkeliggjort af Kina og yderligere 110 nationer, altså flertallet af menneskeheden. Det, vi dengang udviklede som et udkast til en fredsorden for det 21. århundrede, og som vi i de 26. år, der er gået siden da, har præsenteret på hundreder af konferencer og seminarer i hele verden, er nu, i de seneste fire år, siden den kinesiske præsident Xi Jinping i september 2013 satte den Nye Silkevej på dagsordenen, med en fantastisk dynamik vokset til at blive en helt ny model for verdensøkonomien.

Download (PDF, Unknown)

Med Lyndon LaRouches 95-års fødselsdag har vi den velsignelse at høre de vise ord fra den Meget vise gamle mand iblandt os. LaRouche PAC Internationale Webcast, 15. sept., 2017

✘ **Vært Matthew Ogden:** Aftenens udsendelse er noget speciel. Mange af jer ved, at hr. Lyndon LaRouches 95-års fødselsdag blev fejret for en uge siden, den 8. sept.; 95 år, en moden alder. Jeg lægger et billede op på skærmen af hr. LaRouche ved sin fødselsdagsfest den følgende dag. Det var en meget glædelig fest. Mange af de hilsner, der kom fra hele verden, var varme lykønskninger og hyldest fra mennesker, der har kendt hr. LaRouche, der har arbejdet med hr. LaRouche, og som respekterer hans bidrag til at ændre verdenshistoriens gang hen over disse mange og produktive 95 år. Nogle af disse hilsner er blevet samlet i et Festskrift; heriblandt hilsner fra meget fremtrædende politiske ledere fra USA – valgte repræsentanter og tidligere valgte repræsentanter. Richard Black fra Virginia, tidligere kongresmedlem Lacy Clay, tidligere justitsminister Ramsey Clark har sendt de varmeste hilsner. Tidligere senator Mike Gravel, der ligeledes har

været præsidentkandidat og er berømt for Pentagon Papirerne. Der var dr. Hal Cooper, en ingeniør, der har arbejdet meget hårdt på visionen om Verdenslandbroen og har deltaget i nogle af de seneste begivenheder i New York City. Mark Sweazey, der er en leder af UAW (United Automobile Workers) fra Ohio, der har arbejdet med hr. LaRouche for at stoppe nedlukningen af automobilindustrien. Carol Smith, en aktivist fra Kentucky. Ron og Denna Wierczorek, meget kendte aktivister fra South Dakota, borgere i dette land. Så er der kunstnere – Maestro Anthony Morss fra New York City, en fremtrædende dirigent; Alan Leathers, en sanger fra Washington, D.C. Dernæst, politiske, videnskabelige og militære ledere fra hele verden. Latinamerika – fra Argentina, Bolivia, Brasilien, Colombia, Mexico, Nicaragua, Peru. Der kom hilsner andre steder fra; fra hele Asien, inklusive flere hilsner fra Kina og Rusland. Folk fra Australien, Malaysia, Filippinerne, Thailand. Vi havde en rapport herfra for nylig; hr. Pakdee Tanapura, der arrangerede det meget succesfulde møde om Kra-kanalen, der netop fandt sted i mandags. Fra Spanien, og endda fra Yemen fra hr. Fouad al-Ghaffari, der er præsident for BRIKS' Ungdomskabinet. Vi håber at kunne udsende et interview med ham i løbet af de næste par dages aktivisme, han vil gennemføre i Yemen for at stoppe saudiernes folkemordskrig mod det yemenitiske folk.

Men, som I ser, så er det kun et lille udvalg af de mange varme hilsner, der er kommet fra hele verden og hele USA i denne glædelige anledning af hr. LaRouches 95-års fødselsdag.

I aften vil vi faktisk gå nogle år tilbage i tiden. Vi vil gå fem år tilbage til hr. LaRouches 90-års fødselsdag. Ved denne lejlighed holdt hr. LaRouche en tale, der nu er blevet temmelig berømt, og hvori han kræver afslutningen af partisystemet; men han fremlægger også programmet for USA's økonomiske genrejsning og en helt ny vision for det, der må sker mht. internationale relationer og dette lands politik.

Der er sket meget siden dengang, for fem år siden. Det synes næsten at være en evighed siden, mht. verdenshistoriens

forløb. Hvis man tænker på, hvad der er sket, så blev denne tale, som vi skal se et klip fra, holdt før kineserne vedtog den Nye Silkevej som deres officielle politik – Bælte & Vej Initiativet; før overfloden af nye udviklingsbanker, der kom fra BRIKS-landene – den Ny Udviklingsbank og Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank; før alle disse udviklinger fandt sted i udlandet. Og selvfølgelig, før det skelsættende valg i 2016 her i USA.

Hvis man ser på, hvad der er sket i USA, i betragtning af, at denne tale, som vi skal se et klip fra, blev holdt under præsidentvalgkampen i 2012 mellem Barack Obama og Mitt Romney. Men det er næsten fænomenalt, hvor forudvidende, hr. LaRouche var, mht. det, der ville finde sted i USA; noget, som ingen andre så komme og sikkert ikke troede på, da de hørte hr. LaRouches ord dengang. Begge de såkaldte politiske partier i dette forrige præsidentvalg ophørte med at eksistere i deres tidligere form. Der er intet genkendeligt Demokratiske Parti, eller Republikanske Parti. Der er måske nogle af de samme personer, men ikke de såkaldte establishment-partier, vi havde før 2016, før oprøret i det Demokratiske Parti, der formede sig omkring Bernie Sanders, og dernæst oprøret i det Republikanske Parti omkring Donald Trump; før begge disse ting indtraf, fremlagde hr. LaRouche det, han kaldte afslutningen af establishment-partisystemet, der var i færd med at ødelægge selve USA's sjæl.

Vi har set dette fortsætte i 2016-valget, meget klart. Der var meget mere, der forenede det amerikanske folk end splittede det. Se f.eks. på den brede støtte til Glass/Steagall; noget, vi skal høre hr. LaRouche tale om i denne tale fra for fem år siden. Se på den brede støtte til infrastruktur, til produktive jobs; se på den brede opposition til konfrontationen med Rusland, der ville føre til Tredje Verdenskrig. Det er, hvad Hillary Clintons kampagne repræsenterede i det amerikanske folks øjne. Dette er, hvad det etablerede Republikanske Partis forskellige kampagner

repræsenterede i det amerikanske folks øjne. Der var meget mere på det tidspunkt, der forenede det amerikanske folk end splittede det. Det var i realiteten LaRouche-programmet.

Går vi frem til nutiden og ser, hvad der er sket i USA i de seneste par uger, ser vi igen, at det amerikanske folk forenes. Se, hvad der skete i Houston omkring Harvey; den form for uselviskhed og næstekærlighed, som folk viste ved at gå ud for at redde og beskytte folk mod denne naturkatastrofe. Dette kendte ikke til skel; der var ingen partilinjer. Der var ikke noget, »Er du et flertal, er du et mindretal? Er du Republikaner, er du Demokrat? Er du konservativ, er du liberal?« Alle var amerikanere. Den samme stemning skete i Florida i kølvandet på orkanen Irma dér. Vi ser nu, at det endda smitter i politik i Washington. I en meget spirende form, men USA's præsident har nu virkelig fornærmet establishment-personerne i det Republikanske Parti – Mitch McConnell og Paul Ryan og deres lige – ved at række ud til det Demokratiske Parti for at gennemføre et genrejsningsprogram for Houston og begynde at arbejde på noget af den politik, der burde have været politik fra Dag Ét. Dette skulle have været hans første 100 dage i embedet: Infrastruktur; produktive jobs. Dette begynder nu endelig at vise sig i en spirende form; og det er vores ansvar at forsætte med at lede.

Men jeg vil afspille dette uddrag af hr. LaRouches bemærkninger.

(Se hele LaRouche 90-års tale her (dansk): »[Evnen til at gøre det gode – Mennesket har en særlig opgave i universet](#)«)

Her følger resten af webcastet i engelsk udskrift:

I think you'll find it fascinating

reflecting on what has happened in the past five years between

Mr. LaRouche's 90th birthday and Mr. LaRouche's 95th birthday.

In fact, what is the power of ideas to shape history? What do we have to expect in the days, weeks, months, and years to come? This is the vision that leadership, that statesman-like leadership that you're about to hear from Mr. LaRouche. This is how history is formed.

[BEGIN VIDEO]

LYNDON LaRouche: ... The problem is, {the party system}.

Now, George Washington, President George Washington and others, at the founding of our republic, as an independent republic, tried to {prevent} the formation of {a party system}.

And I think, the time has come, to eliminate {the party system}.

[applause] At this time, it's the only way, formally, through the legal process, that we could eliminate the possibility of these two kinds of Presidents.

What's wrong? Why should we have {party systems}? We have a Constitution, which is defined; the Constitution is fine, if it's carried through, as intended; it is our system. But why do we have to have parties intervening in between the process of

selecting Presidential leadership in national government? Why do

we do that? What screwball invented this kind of nonsense?

Because that's what happened: People become partisan, and say,

"which party wins is going to determine the fate of the nation!"

No party has that kind of right! There can not be a party, that has the right, to oversee and control the destiny of the nation! You can have a President, there's nothing wrong with that. But you can't have a President as the President of a party. Or, you can not have a conniving, between two

Presidential teams, or two party teams, which connive by special

agreement among themselves, to create the composition of a national government! These things are obscenities, which leaders

of our nation, beginning from the George Washington

Administration, recognized as evils! And the idea of going to a

European kind of government, which is inherently corrupt – by its very nature, not necessarily by the {intention} of the people, or the intention of the politicians, {they just don't know any better!}

And the only way this can be done, is, if we infect the

population, with the realization, {we do not want a party system!} We have state governments, don't we? Under our Constitution. We have local governments, within state governments, under our Constitution. We have bodies which the nation creates, to perform functions of the Federal government, the military and the rest of it. {So we don't need parties!} They don't do any damned good!

I mean, it's like Franklin Roosevelt: If Franklin Roosevelt had just been the President and didn't have to deal with these damned parties, we would haven't the mess we got into. What we

need, we need to have {not} a contention, over which {party} is

going to win, when the party was {not} inherent in the conception

of nation. What we need is a Federal Republic, with its state composition and other local compositions playing their role.

{We don't need this party system} which is a system of inherently corruption. What we need, is the election, due process election, of a composition of government. And we don't

want people diverting the attention of the population, from the

issues of the nation, over the issues of partisanship!

{That's}

where the problem lies!

When you rely on parties, as such, you set up a kind of controversy, or competition, for power, between or among party systems. These party systems then {excite the passions} of the

foolish voters, who now are concerned about voting for the {party, first}, and the {nation, second!} When it must be the {nation, first,} and the not the party.

The voluntary part of the system, that's fine; the citizen has a right, to make formations, to make agreements among themselves, and to cast their votes accordingly, and to discuss

these matters accordingly. But we don't want the top-down rule

of a party system, which is controlled by the money sent to them,

by financial interests which control the money which gives one party advantage over the other! You want the bare citizen, as a

citizen, to have an equal right, and independence of this party

system.

This has been said, again and again, in the course of the history of the United States! That people with insight,

realize

the essence of the corruption in the United States, is based in

and derived from the use of the party system. And you see it

right now: You have, the nation is now mortgaged, for the

selection of its government, its national government, is

mortgaged to the {party system!} Everything is stopped, except

which party is going to win! And one is almost as bad as the

other.

And why should we be spending our time, selecting a

government, of two parties, neither of which is fit to be our

government! Why don't we have a national government selected in

the way that George Washington, for example, President George

Washington, had intended? We would not {have} that mess! And

the citizen would be called upon, not to decide who's butt he

wants to kiss, but rather what the issues are and programs that

this citizen wishes to express. We want to engage the citizen in

the dialogue! We don't want to take the competition {between}

groups of citizens. {We want the citizen to force the reality,

that he or she is voting for the government.} And what the

citizens do in voting for a government, will determine the fate of the nation.

We want to {confront} the citizen, with the responsibility of {his} being accountable, or her being accountable, for the responsibility of what government is, and what it becomes. We have to {force} responsibility upon the individual citizen, as a citizen, not as a sucker, playing into some kind of game. And this has been understood for a long time, by the best thinkers of the United States, that it is the party system, as typified by the Andrew Jackson Presidency, one of the most corrupt Presidencies in our history. And the corruption that was done, to the United States, by the election of Andrew Jackson, and the people who controlled him, which were British bankers; so, Andrew Jackson was a tool of British imperial bankers: They owned him. They ran him. And it was because of the party system, that this could happen.

And we got the same thing today: You're shackled up with a couple of clowns – Dummo and the Crook, and the Insane Crook. Now, the only thing we can do, or the only thing I can do,

on this thing right now, apart from telling you about this wonderful information, is to awaken you to realize what we're really up against, to recognize what the real problems are. If you're thinking about looking at this mess out there, from the standpoint of Democratic or Republican, you're not thinking! Because you're not thinking in terms of the essential interest. Because what you're doing, whatever you do, you are imprisoned to pledging your support, to a party! Not to the nation. Yes, you say, "to the nation," but it's the party that controls you. And that is how Andrew Jackson destroyed the United States, was with the party system! That's what doomed Franklin Roosevelt. Franklin Roosevelt would never have had this clown, Truman, stuck on him, except for the party system business. And that's where our problem lies. And we have to make that clear. Because we know what the state of mind is? What's the state of mind of the voter? He's playing football, not politics! He's playing a version of

football, baseball, whatever – gambling! Racketeering,
whatever! And his mind, his passion, is associated with
winning

this, for this party, this team, this that, that and so forth
–

{not for the nation!} The objective of our system of
government

must be to {force the citizen, as a citizen, to think through
what the national interest is!} And we don't do it. We say,

“Which party are you going to support?” Well, what's the
party

going to do? “Well, I think it's a good party,” in other
words,

they don't know what the hell they're doing – and they're
passion is involved in being sure they won't do it. And that's
where we stand. And that's the thing we've got to think about.

And you've got to destroy the self-confidence of those
damned fools, who think that the “party vote,” the vote for
the

party {should determine the decision of the nation.} That is
a

false and fraudulent conception, and it's about time we called
a

halt to it. And right now, would be a very good time. All
right. [applause]

Now, what're we going to do? Let's lay out, here, we have our organization. We have a conception of how to organize this nation, how to deal with the great crisis, the financial crisis, the economic crises, which occur in this nation; and which occur, also, similarly, in other nations, which I think would tend, at this time, to look with a friendly eye at what I might propose here, right now.

All right: First of all, the world is bankrupt. The trans-Atlantic region is {totally, hopelessly bankrupt!} Every part of Western and Central Europe is totally bankrupt! It's {incurably} bankrupt, under its present system. Nothing be done to save it in its present form. There's no way you can bail it out! There's no way you can take it out of this – except one way: Glass-Steagall.

Now, of late, you will have observed that Glass-Steagall has become increasingly popular, in England, in the continent of Europe, and other notable places! So what does Glass-Steagall do? Well, essentially it says that the system of government we're running under right now, is hopelessly corrupt; so,

let's

shut it down! Let's shut down all the bail out. We're not going

to pay it! We jes' ain't gonna pay it! [applause]

So what're we going to do? Well, we're going to have a

grand old time: We're going to go to a straight credit system,

which is Glass-Steagall, immediately! Now, that means, that all

those other guys, the gamblers, Wall Street types and so forth,

are going to find themselves sitting – well: They have all

these claims. All these values. They own all this property, in

terms of title. But we say, the point is here, with

Glass-Steagall, that you can run your kind of banking system if

you want to – under penalties of law, of course! But you don't

have any right to come to the Federal government, to demand that

the Federal government bail them out, if they happen to go bankrupt.

Now, I can tell you, as you probably have suspected, that

practically every part of the whole system in the United States,

today, {is already hopelessly, incurably bankrupt!} And there's

only one way we can escape from this bankruptcy: You want to have some money to live on? There's one thing you got to do: Glass-Steagall! And that will open the... it won't solve the problem, but it will open the gates, to permit the problem to be solved.

If you take, and say, all these things that are not and don't conform to Glass-Steagall, all these things must be cancelled. That means these banks can still have their banking system, as long as they don't go bankrupt. We're not going to shut them down arbitrarily, we're just letting them out on their own, and saying, "this is not our business. The Federal government is not responsible for this."

All right, now that will reduce the debt of the United States, {tremendously!} It would have a similar effect in nations of Europe! The French banks would not be pleased with

1. They would probably say some very nasty things about me, but... things like that.

But the point is, the world now knows, and increasingly in Europe, and starting in England and other countries in Europe

itself, there's an understanding that Glass-Steagall is a necessary alternative. And these guys are having a terrible time, in fighting off the Glass-Steagall popularity. But that will do it.

The problem is, because we waited so long, since we cancelled Glass-Steagall, we waited too long, and they ran up a hyperinflationary debt, which is really beyond even dreaming. So

therefore, the result is, if we go with Glass-Steagall, we're going to have relatively little money, under our Federal system;

because we wasted it by throwing it into the garbage pail, and we

can't get it back. So therefore, we're going to have to go to

another measure. Now, I said, national banking. Now, why national banking? Because, unless you create a banking system,

under the U.S. government, under protection and regulation of the

U.S. government, you can't do anything much with the economy.

We have very little industry left in the United States, it's been systematically destroyed. Especially since the last three

terms of the Presidency. We have been running a garbage pail; and therefore, we have no means, by ordinary means, to save the

economy. We don't have jobs. Now, as most of you know, under NAWAPA, we would create, quickly, {4 million or more jobs} – real jobs! Really productive jobs. We would create, at least, immediately, a couple million more highly skilled categories of

jobs. We would start the process of a general recovery of the United States – but oh! Wait a minute! Got one more problem.

Where's the money going to come from, that we're going to loan,

for NAWAPA, and loan for other high-technology jobs, and certain

other kinds of skilled jobs? The Federal government is going to

have to {create credit}, which will be run through national banking system, so that under national banking and Federal government approval, we can conduit credit into creating these jobs.

Let's take the practical question of the food supply in the United States right now: As you probably know, food is about to

be cancelled, and the Obama Administration is doing everything possible to destroy it. Because they're doing everything to

destroy food, for fuels.

So therefore, what're we going to do? Well, what we're going to do, is by giving the Federal credit, into, say, the NAWAPA system, we're going to create a flow of credit, into the

various phases of this process, which will immediately charge NAWAPA, in particular, and other things that go with NAWAPA. We

have also, we have the lost auto industry, the whole Detroit system, for example, and we're going to put that back into work!

So, we're going to create, instantly, that is, by Federal decree

– instantly create sufficient growth, not only to get rid of this hopeless debt, which never was really a legitimate debt, at

all, and we're going to restart the economy, by taking people,

when you have very few people who are actually involved in

productive jobs, they're not involved in producing things;

they're mostly employed in various kinds of services, which are

not particularly productive, and do not lend any productive value

to the U.S. economy. They're simply pass-outs, under one guise

or the other.

So in this case, we are launching a recovery of the U.S.

economy, by supply the credit, as we did in the beginning of the

development of our economy, after we won our Revolution, we're going back to that system of recovery to get things moving, and

it's going to start immediately. And the easiest way for us to

do this, is NAWAPA. NAWAPA is a project, which is relevant,

because it's focused on {water management}. And the problem we

have in the United States today, is a water management problem!

In the Central States, we don't have rain! We don't the means to

grow crops. And we don't have people who are employed, in

actually productive forms of employment! Physically productive

forms of employment.

The difference is, with this kind of reform, of three steps:

NAWAPA as a driver, an incentive driver, which will save the

organization of production in the Central and Western States of

the United States! The going back into the area of the so-called

Detroit area, with several million jobs, immediately, will have a

similar effect. Which means that we then can use a credit system, managed under Federal control, as we've used credit systems, like Franklin Roosevelt did in the past, and use that kind of credit system under a Glass-Steagall type government system, and we can start the regrowth of the U.S. economy.

We also have, as a byproduct of this: If we as the United States {do} this, you will find that the nations of Eurasia, will

join us. You will find that nations of Europe, who are now being

destroyed by their own system, will now go back into functioning,

and we will use international credit, which is an extension of the national banking concept, instead of speculation, in order to

restart the economy. And that can be done.

So there is a practical solution, a {sane} practical solution, as opposed to the other kind, for this problem we have

as a nation. How far are we from getting it, is the question?

Well, that depends. It depends how desperate people are,

and how much their desperation is moderated by the sense of

attachment to a solution. Our job is to present the

solutions.

You know, society is actually led, when it's led, by a tiny minority of the human race. We have not, because of our underdevelopment, we have not built up nation systems, which are

actually rationally, and truly represent {the will of human beings.} What we approach is the conditional will of human beings, by providing them with promises, which we hopefully can

keep, and that they will be satisfied by trusting us, by the means of the measures we offer to them, as suggestions. A very

tiny minority, of the human population in all nations, actually

has any comprehension, any qualifications for comprehension of how an economy runs or how it should be run. We have to bring them to us, to our ideas, our conceptions, based on the fact that

they need precisely the solutions that we present. It may not exactly what they would dream for, but it's what we could deliver! And if people understand that that's what the game is,

they'll accept it, at least in large part.

It's what they can believe that we can deliver. And it's our saying that we can deliver this, but we {can't do that,

yet}.

And if you promise everything, they're not going to trust you, and for good reason. If you give specific promises, that {will

work}, and make sense, and can be explained to the people, it'll

work! And if they don't accept it, that's their fault!

But our responsibility, which is limited – we don't run the world; we don't have powers to supervise the world as a whole. We

can only argue! We can only argue as an intelligentsia, that we

have done some thinking that the other people have not yet caught

onto, or didn't know about. And we can tell them, what [we] can

do! What {we} understand, what {will} work for them; and say,

"We're going to have to work harder, and better, in order to fulfill the kind of promises we wish to deliver." And say, we need their cooperation in doing that.

We've got to give them a sense, that whatever we're

promising them, we're committed to delivering, and that our

promise of delivery has been made credible to them. And that

experience, as in the case of the Franklin Roosevelt recovery in

the United States during the 1930s, the same program, the same policy that Franklin Roosevelt used in reviving the U.S. economy.

But we have to tell these guys, "Stop being the kind of idiot, who believes in the party system! That's number one. Number two, don't believe in Obama, get him out of there, and make sure he's removed quickly." And we're going to have to figure out what we're going to do about this Republican.

[laughter] Because that's a real weak point, there.

However, I believe this: If we can establish a functional Presidency of the United States as was done in establishing the

United States under George Washington's Presidency, if we have a

President, and we use our system of government, our constitutional system of government, we can solve this problem.

Not the way people would like, by "wish factory" or something, but by the fact, we can point the direction, and it's up to the

people to follow the direction, and choose to follow the direction.

{But we must do what is not done right now}: The problem with government now, is that the U.S. government and its

functions, are chiefly one, big, damned lie! They promise things

that do not exist, or will not exist, and make rules which make

no sense, and are willing to get into wars, by which civilization

and mankind in general, could be destroyed. And we have to use

that argument and that bill of particulars, as a method of convincing them, this has to be done.

And the key thing is this, to come back to the theme I

started with: Space. It's obvious, there's a limited timeframe

within which mankind can continue to live safely under the system

of the Sun, the current Sun system. The Sun has a limited –

some people say 2 billion years; some would say, well, long

before 2 billion years, the Sun is going to act up, and life is

going to be {most unpleasant} on this planet!

So, we as mankind, have to address this question. And it's

obvious that to address this question, we have to give new

attention, to space, the questions of space. We have to find

ways of intervening in the space system, or the solar space

system and so forth, and this is possible. But we must turn

to

that direction, to think, "well, we can't stand around, following

a fixed recipe, like a kitchen cookbook recipe, forever. We have

to anticipate the problems which face mankind in the future, we

have to search for solutions to those problems, and we've got to

convince people.

And the big thing you have to do, is this: Most people in the United States today, behave stupidly, and this, of course, is

helped by the educational system, it's helped by the terrible conditions of life of children, as well as adolescents, and there

are many things that have to be done. And our job is, as a minority in society, and with other minorities in society which

{wish} to find and initiate true solutions for these problems,

we have to get out, and convince people, and educate them.

And in particular, get them immediately to understand, that these two Presidencies that they've stuck out there for voting,

ain't shucks! And we've got to do something about that, and

the

best way, is to go out and say that these guys aren't fit to run

anything, and give some indications of what we're thinking.

It can work. It can work because the situation of all

humanity, on this planet right now, is almost a hopeless one. The

war danger, the thermonuclear war which is hanging over us right

now, is threat number one. The shortage of food in the United States, for people, citizens of the United States, is another.

The conditions of health care, are another. All of these

conditions are intolerable! {And nobody's doing a damned thing

about it, from the standpoint of government on down!} I don't

hear of any big riots coming out of the Congress, against the

lack of such needed reforms! They're going by... the party

system. And I think we have to just treat the party system, as

the kind of fraud that it has always been!

We should have a system of representative government, in

which the citizens can use those other citizens who are the most

qualified, and the most committed, to provide leadership, to

provide the ideas and the leadership which is needed for the

rest. If you can't be something, inspire it in somebody else.

Thank you. [ovation] [END VIDEO]

OGDEN: So as you can see, this is a speech which remains very timely in terms of its urgent political importance, and we

would encourage you to watch the speech in its entirety; we'll make that available for you.

But if you just thinking about what you've just heard, the economic program, the prescience of what Mr. LaRouche's remarks

there were, five years ago, our country still finds itself in a

state of dire economic emergency, perhaps even having gotten worse in the last five years; and that program is still urgent

in terms of its implementation.

But what {has} changed is, indeed, the party structure as we thought we knew it at that time, has ceased to exist, in terms of

the two establishment parties – what was the Democratic Party and what was the Republican Party. And this is a change, perhaps, in par with what we saw in the middle of the 19th century when the two established parties at that time nearly

ceased to exist: This was a turmoil out of which, perhaps the greatest President of our entire history, Abraham Lincoln, emerged.

But our responsibility, and what we have to recognize, is that the importance of Mr. LaRouche's leadership and the importance of the leadership of that small minority which he was

discussing, is perhaps more important now, because of this very

reality, than ever before. As you just heard Mr. LaRouche describe, in a very eloquent way, our job is to present the solution, because society is actually led, by a very tiny minority of intellectual leaders, and society as a whole invests

their trust in those whom they are confident have their best interests in mind, and have the unique understanding of what must

be done; a very tiny minority has any qualified understanding of

how an economy actually must be run, and can deliver on that understanding, which is the crucial ingredient. That's where leadership comes from, that's what makes leadership qualified, and that's what serves as the actual qualified leadership in a republic such as ours.

Now, speaking of a republic, as my colleague Benjamin Deniston noted in his {Festschrift} contribution to Mr. LaRouche's 95th birthday: "When age is measured, not merely in years, but in wisdom and in creativity, and especially in contributions to the progress of society, we can truly say, taking due note of Plato's famous {Timaeus} dialogue, we are truly blessed with Mr. LaRouche's 95th birthday, to have an old

man among us, a {very} old man among us."

So we wish Mr. LaRouche a very happy 95th birthday, and we wish him many more.

Thank you very much for tuning in to this special broadcast tonight, and we encourage you to watch that address in its entirety. Thank you and good night.

Stop Russia-gate; Lad Trump, Xi og Putin bygge!

Leder fra LaRouche PAC, 10. sept., 2017 – Endnu engang vedr. Texas, og orkanen Harveys enorme økonomiske og menneskelige ødelæggelse, finder vi, at virkeligt omfattende infrastrukturprojekter for at *forhindre* sådanne ødelæggelser blev planlagt i 1960'erne. Dette var JFK-æraen med Apollo og den store »TVA« i det vestlige Amerika ved navn *North American*

Water and Power Alliance, NAWAPA, (Nordamerikansk Vand- og Elektricitetssamarbejde). Disse muligheder blev stoppet, ribbet for pengemidler og forpligtelse, gennem udbruddet af britisk geopolitik i amerikansk politik – Vietnamkrigen. Det, der nu – under Storbritanniens Blair og Bush og Obama – kaldes krige for »regimeskifte«, har lige siden været en fjende af at sørge for det almene vel i Amerika. På grund af manglende dristige infrastrukturplatforme, der ville have kostet et titals milliarder, har vi nu set hele byer hærgnet af oversvømmelser og tab for hundreder af milliarder i den amerikanske økonomi.

Dette er faldet sammen med Wall Streets voksende dominans over amerikansk økonomisk politik, frem til og inklusive et enormt finanskraak, som vi endnu ikke er kommet os over. Det er ikke naturen, men derimod »grådighed og forsømmelse«, der forårsager orkanernes ødelæggelser.

Med et seriøst lederskab fra præsident Trump har en forståelse for behovet for at genopbygge nu bredt sig blandt amerikanere, sammen med en dybere følelse. Digteren Shelley, der også var en politisk skribent, skrev, at, under kriseperioder, ophørte mange mennesker, folk i stort tal, med kun at tænke på sig selv og deres umiddelbare familie og skifter ret pludseligt over til at rette deres passionerede opmærksomhed mod at hjælpe andre, og mod »det almene vel«.

Dette begynder nu at have en virkning i USA, som det ses i nogle nylige politiske diskussioner og i amerikanernes anskuelse mere generelt.

En del af dette er, at de vil have »Russia-gate« stoppet, og stoppet nu. Denne åbenlyse indsprøjtning fra britisk efterretning af en geopolitisk skræmmehistorie, til stort set at blive en ny McCarthy-isme i Amerika, må nu stoppe.

EIR har bidraget til at afslutte det gennem en betydningsfuld, offentlig begivenhed i New York i lørdags, som begravede

svindelnummeret med »Rusland har fikset vores præsidentvalg«. Den særlige anklager, Robert Mueller, som nu endda kræver kommunikationerne fra Air Force One, som om præsidenten var på NSA's liste over terroristfjender, sker på trods af den overvejende del af det amerikanske folks vilje og fortsætter med forberedelsen til at gennemtvinge en forfatningskrise. Dette må stoppe. Det samme må de gennemskuelige forsøg på at oppiske racekrige, bag hvilke ses George Soros' og briternes hånd, og Muellers FBI's hånd og hætte.

Præsident Trump og Kongressen må hurtigt gå frem med en økonomisk genopbygning og besejre Wall Street med en ny Glass/Steagall-lov, samt udstede statskredit for milliarder til ny infrastruktur og produktivitet, og nye fremskridt inden for videnskab og varefremstilling.

Dette gør Kina allerede i hele Asien og i Afrika, i klart strategisk partnerskab med Rusland; og Bælte & Vej Initiativet er dér, hvor Trumps USA vil finde partnerskab inden for kredit og udarbejdelse af projekter, samt strategisk samarbejde for at stoppe regionale krige. Det er et nyt paradigme, mod hvilket præsident Trump på visse tidspunkter har været tiltrukket. Det må blive politikken, og »Russia-gate« må ud.

Foto: Præsident Donald Trump ankommer med Air Force One til Ellington Field Joint Reserve Base i Houston, 2. sept., 2017. Trump besøgte lokalsamfund, der var ramt af udbredte oversvømmelser, forårsaget af orkanen Harvey. (Air National Guard photo by Staff Sgt. Daniel J. Martinez.)

Orkanen Harvey var en

menneskeskabt katastrofe; Glass-Steagall og investering i infrastruktur er hjælpemidlet. LaRouchePAC Internationale Webcast, 8. september, 2017

Jeg vil gerne sige, at dette virkelig bør være alarmklokken, der ringer for at vække, ikke alene nationen til at respondere til denne umiddelbare katastrofe, men også til, at vi nu begynder at respondere til det intellektuelle lederskab, som hr. Lyndon LaRouche har demonstreret under hele sin karriere – i 40-50 år, eller mere. I dag er en meget passende dag for denne opfordring om, at tiden nu er inde til at lytte til Lyndon LaRouches vise ord, eftersom det i dag, den 8. september, er hans 95-års fødselsdag. Vi ønsker hr. LaRouche Tillykke med fødselsdagen! Men det er vores mission at tage denne opfordring til efterretning og træffe den beslutning, at det nu er tidspunktet for at respondere til denne historiens alarmklokke og tage de nødvendige skridt til at påbegynde et totalt og komplet paradigmeskifte i den måde, hvorpå vi går frem med nationalpolitik og international politik.

Vært Matthew Ogden: God aften. Det er den 8. september, 2017; jeg er Matthew Ogden, og dette er vores ugentlige fredagswebcast fra larouchepac.com. Med mig i studiet i dag har jeg Paul Gallagher, *EIR*'s økonomiredaktør; og via video har vi Benjamin Deniston fra LaRouche PAC-websiden og vores

forskningsteam. Vi vil have en meget rig diskussion, tror jeg. Før vi kommer til det, vil jeg blot sige, at vi nu er to uger, mindre end to uger, inde i katastrofen med orkanen Harvey; og vi har udstedt en nøderklæring, som vi har diskuteret i de seneste par udsendelser, med titlen: »Ikke flere Houston-katastrofer! Lyndon LaRouche siger, hvad det er, der nu må ske!«

Jeg vil gerne sige, at dette virkelig bør være alarmklokken, der ringer for at vække, ikke alene nationen til at respondere til denne umiddelbare katastrofe, men også til, at vi nu begynder at respondere til det intellektuelle lederskab, som hr. Lyndon LaRouche har demonstreret under hele sin karriere – i 40-50 år, eller mere. I dag er en meget passende dag for denne opfordring om, at tiden nu er inde til at lytte til Lyndon LaRouches vise ord, eftersom det i dag, den 8. september, er hans 95-års fødselsdag. Vi ønsker hr. LaRouche Tillykke med fødselsdagen! Men det er vores mission at tage denne opfordring til efterretning og træffe den beslutning, at det nu er tidspunktet for at respondere til denne historiens alarmklokke og tage de nødvendige skridt til at påbegynde et totalt og komplet paradigmeskifte i den måde, hvorpå vi går frem med nationalpolitik og international politik.

Før jeg begynder, vil jeg gerne opfordre alle vore seere til – hvis I ikke allerede har, og LaRouchePAC har tweetet et link til det – at se den 8 minutter lange video, der blev produceret af *New York Times*. Den har titlen »Into the Deluge« (Ind i syndfloden), og er en kort dokumentar om den hærgen og ødelæggelse, som orkanen Harvey har forårsaget i Houston, Texas, og det omkringliggende område. Videoen fortæller historien om Kesha Rogers (medlem af LaRouche PAC Policy Committee) og hendes familie, og hendes far og stedmor, der mistede livet i oversvømmelserne efter Harvey. Videoen starter med et uforglemmeligt smukt soundtrack af Kesha selv, der synger en spiritual, »Walk With Me«, lagt hen over utrolige optagelser af de dramatiske ødelæggelser efter orkanen Harvey

og oversvømmelserne. Den fortæller, som jeg sagde, historien om ikke alene hendes far og stedmor, men også andre ofre, andre overlevende og de første nødhjælpsfolk, der trådte til efter orkanen Harvey. Den slutter med et citat af Kesha Rogers, som jeg mener, bør være temaet for vores udsendelse her i aften. Jeg viser det på skærmen [Fig. 1]. Kesha siger,

»Det er denne form for tragedier, der får folk til at komme sammen. Der har været en utrolig respons fra hele nationen og hele verden. Men man har ikke tid til at sidde hjemme og græde. Jeg har en mission«, sagde hun. »Jeg har arbejde, der skal gøres; det har vi alle. Det er pointen.«

På skærmen kan I se citatet af Kesha, og det er også nævnt i videoen fra *New York Times*, der har titlen, »Into the Deluge«. Jeg opfordrer jer til at finde den online og se den. Vi har tweetet linket til videoen, og I kan finde det på vores twitter-feed.

Men, dette er netop pointen; at vi alle har arbejde, der skal gøres, og det er denne katastrofe, der skete i Houston – men også andre, der nu truer os, inkl. med stor sandsynlighed orkanen Irma, der nu stormer af sted med retning mod Florida. Brug dette som alarmklokken til den 'bratte opvågning' for endelig at samle denne nation og til at påbegynde den form for presserende nødvendige, økonomiske handlinger, der kan sikre, at denne form for tragedier aldrig mere kan ske. Disse orkaner er muligvis nok naturfænomener, og det vil vi diskutere lidt senere med Ben Deniston. Men den katastrofale hærgen i deres kølvand bør aldrig få lov at forekomme. Og de er virkelig menneskeskabte katastrofer, fordi vi har forsømt at tage de nødvendige skridt, som vi på forhånd er vidende om, for at forebygge og beskytte os mod virkningerne af denne form for naturfænomener. Vi kan gøre disse ting, fordi vi er menneskelige, og fordi vi kan forstå og tøjle naturens kræfter, og faktisk ikke alene mildne de ødelæggende virkninger, men sætte disse naturkræfter til at arbejde for det gode; som det, hævet over enhver tvivl, blev demonstreret

med Tennessee Valley Authority. Vi dækkede TVA sidste fredag og viste et kort uddrag af en video; men dette er et eksempel herpå. Vi kan som nation gøre dette, fordi vi har en Forfatning og et økonomisk system, der blev grundlagt af Alexander Hamilton med netop dette formål.

Som jeg nævnte, så udstedte vi en nøderklæring, »Ikke flere Houston-katastrofer! Lyndon LaRouche siger, hvad det er, der nu må ske!«, og den fremlægger et omgående firepunktsprogram: Genindfør Glass-Steagall, bryd Wall Street og dets magt op; skab nationale kreditinstitutioner baseret på FDR's Reconstruction Finance Corporation og Hamiltons nationalbanker; investér kredit i ny infrastruktur med helt nye teknologier; og vedtag et forceret program for fusionskraft, der kan lade en stor udvidelse af NASA's rumforskning blive drivkraften bag produktivitet og produktiv beskæftigelse. Selv om dette er en presserende nøderklæring, der blev udgivet for kun en uge siden, og vi vil gennemgå, hvad der er sket på denne front, siden denne erklæring blev udstedt, så er det ikke nyt. Lyndon LaRouche har krævet dette i mindst et årti, eller mere. Så før vi går over til Paul Gallagher og Ben Deniston, vil jeg gerne vise et kort, 3-minutters klip af Lyndon LaRouche selv, i kølvandet på en tidligere naturkatastrofe. Dette var et webcast, som han holdt i dagene umiddelbart efter orkanen Katrina, der ramte New Orleans. Dette er i august, 2005, og her kan I se præcis, hvad Lyndon LaRouche havde at sige dengang, som de nødvendige skridt, der måtte tages, og hvad der er, og ikke er, blevet gjort siden denne historiske storm i 2005. Lad mig afspille dette for jer:

Lyndon LaRouche (video):

»De fleste mennesker forstår ikke arten af situationen, fordi de ikke tænker ud fra standpunktet om, hvad en præsident for USA bør tænke på et sådant tidspunkt. Vi har nu en krise, der hovedsagligt er en menneskeskabt katastrofe i tillæg til det, der ellers ville have været en kontrollabel, men alvorlig,

naturkatastrofe. Det er den menneskeskabte katastrofe, som er det hovedproblem, vi må konfrontere og overvinde.

Det, som vi nu må gøre, og årsagen til, at vi nu har denne krise i Louisiana, Mississippi og Alabama, er, at vi opgav politikken om en forfatningsmæssig forpligtelse til fremme af det Almene Vel. Og derfor, fordi vi indførte nedskæringer, nedskæringer af det Almene Vel, med den måde, hvorpå vi udplyndrede de sociale ydelser (til arbejdsløshed, sygedagpenge, sundhedsydelser m.v.), opretholdt vi ikke længere levestandarden og støtten til disse områder, som ville gøre det muligt for dem at håndtere mange af disse problemer. Vi leverede ikke det, der krævedes, i Louisiana, Mississippi og Alabama, selv om vi vidste, det behøvedes, fordi vi ikke ville bruge pengene, fordi vi forsøgte at skære ned på midlerne til vores sociale ydelser, så vi, lad os sige, kunne føre krig i Irak, eller en ny krig, de vil have i Iran – denne form for ting. Vi har nu denne situation for os, som er skabt af vor befolknings lidelser i disse tre stater i særdeleshed. Men det er ikke problemet; det stiller et større spørgsmål til os. Er vi en nation? Hvad definerer os som nation? Vi kan redde denne nation; vi kan bringe dens værdighed tilbage. Vi kan ikke bringe de mennesker tilbage, der mistede livet pga. embedsmisbrug i denne periode, men vi kan redde denne nation. Vi kan sige, at vi vandt denne krig. Det er op til jer. Vi må gå tilbage til Fortalen til USA's Føderale Forfatning og anerkende, at denne nations grundlæggende lov findes i Fortalen. Ikke alene mht. det nationale forsvar, men også i fremme af det Almene Vel for de levende, og deres efterkommere. Vi har overtrådt princippet om nationens forsvar, åbenlyst. Vi har endnu mere åbenlyst overtrådt politikken for fremme af det Almene Vel. Vi dømmes selv til foragt, med mindre vi går tilbage, og nu gør fremme af det Almene Vel for de levende og deres efterkommere til regeringsgrundlaget. Tak.«

Matthew Ogden: Dette var altså et webcast med Lyndon LaRouche

fra september 2005. Under den efterfølgende spørgsmål-og-svar-tid, forklarede han faktisk mere detaljeret, hvordan man skulle anvende princippet om det Almene Vel for at redde USA. Det kommer her på skærmen [Figurer 2 & 3], to korte klip, og så læser jeg dem. Hr. LaRouche sagde:

»Der er derfor én løsning; og det er at gå til Fortalen for USA's Forfatning, om nationalforsvar og fremme af det Almene Vel for de nuværende og fremtidige generationer. Regeringer sætter det nationale banksystem under konkursbehandling og bankerot og forhindrer bankerne i at smække dørene i; går igennem en finansiel reorganisering af systemet for at sikre, at folk ikke bliver smidt ud af deres hjem; deres foretagender fortsat er åbne; deres pensioner udbetales; og vi fortsætter med at vokse ...

USA er den eneste nation, der har en Forfatning, der pr. tradition kvalificerer os til at gå over til statslig bankpraksis, som det beskrives af Hamilton. De private banker skal under konkursbehandling ... de skal reorganiseres. Man rydder op i værdipapirerne, og man skaber ny kredit, der får økonomien til at vokse, gennem investering i infrastruktur og andre ting, der er tilstrækkelige til at sikre, at det, vi tjener om året, overstiger det, vi bruger om året med hensyn til de nuværende regnskaber. Og dét må vi gøre.«

Som I ser, så var dette for 12 år siden; og Lyndon LaRouche var allerede på scenen med præcis den politik, som er fremlagt i denne nøderklæring, som vi udstedte i sidste uge.

Jeg vil nu bede Paul Gallagher om at forklare lidt mere om dette. Hvor er vi nu, siden denne nøderklæring blev udstedt, og hvad mangler der at ske?

Her følger Paul Gallaghers indlæg, der efterfølges af Ben Denistons indlæg, i engelsk udskrift:

PAUL GALLAGHER: You mean the emergency statement that we issued about two weeks or ten days ago. I'll come to that,

but I

just want to point out, Lyndon LaRouche was making that statement

not only at the end of 2005 immediately after the devastation from Hurricane Katrina, but also in the then-foreseeable – and he had foreseen it for sure – preparations for the financial crash of 2007-2008. He was saying that in regard to that oncoming crash and the disaster that had occurred in Louisiana,

Mississippi, and Alabama, the reorganization of the private banks

of the United States under a Glass-Steagall standard, enabling them to be mediators of credit both from savings and from the Federal government into the businesses of the economy and also the creation of national banking and large amounts of national credit in that way precisely for infrastructure, not just reconstruction. Construction of infrastructure that never had been produced, and had to be produced with new technologies then

in order to prevent future such disasters. So, he was looking to

both.

There is a memory in the United States obviously of three major cities being devastated. And when we put out this policy

statement, we were thinking of the fact that the memory of the devastation of New Orleans, the devastation of the New York-New

Jersey area a few years later, the devastation now of southeastern Texas a few years after that, and the threat of another one in Florida. These are essentially a single memory, a

single thought in the minds of many millions of Americans about

what has to be done that hasn't been being done. When we as a nation have allowed three of the greatest cities of the country

to be effectively, at least temporarily, destroyed. In the case of New Orleans and New York, the long-term damage to their neighborhoods, to their school systems, to their transportation systems, is still there. The long-term damage to their economies is still there, and it's getting worse. So, this has shown something very clear that if you postpone and do not act on a \$25 or \$50 billion or even \$100 billion infrastructure that must be made, you will shortly be paying, in one way or another, hundreds of billions of dollars in economic losses. Losses of wages, losses of jobs, losses – tragically – of human lives by the hundreds and perhaps thousands as in Katrina; because you have not done that.

In the 1930s, there was a kind of thinking which was driven by Franklin Delano Roosevelt's leadership. We've seen in the last ten days the first – as Shelley would say, the locks of the approaching storm – the first indications of the revival of that kind of thinking. The way they thought then about this was made clear in the government TVA film that you showed on this program last week, when the announcer said in showing the devastating flooding, the raging Tennessee River and its tributaries destroying buildings, destroying agricultural areas, killing people. The announcer described it as devastating effects on human beings of greed and neglect; not of nature, but of greed and neglect. And it's that neglect which LaRouche was speaking about there, and it's that neglect which we've seen in New Orleans and the Gulf Coast, then New Jersey and New York, now

again in Texas and the Gulf Coast in the destruction of whole cities and killing of people, completely unnecessarily. This was

man-made, and I think there is a video which has come out down in

Houston, put out by the newspaper, the {Houston Chronicle}, of the former flood control director of Harris County – which includes Houston – in which he says very strongly right at the beginning, “This was a man-made disaster”; meaning the flooding

of Hurricane Harvey and everything that it did. He knew that because he was personally involved in trying to get one of the infrastructure solutions – only one of them – right in the city

of Houston that was necessary in order to prevent this kind of devastating flooding. He was unable to get it done because of political and because of greed and neglect. Neglect of the Constitution, neglect of the General Welfare of the population,

he was unable to get it done. He says this was a man-made disaster.

Now, things are beginning to change. I was in a meeting with a senior figure who works for the House of Representatives

Transportation and Infrastructure Committee immediately after Hurricane Harvey. He said that they expected that discussion of

legislation on infrastructure funding would start sometime next

year. This was only ten days ago. He was saying it would start

sometime next year that they would begin to discuss the possibility of legislation to fund new infrastructure in the United States. We were then in a situation in which the nearly

year-long and in a certain sense with his candidacy year and a half-long attack on President Trump to attempt to force him

out

as a candidate, and then attempt to force him out of the Presidency. That attack – the Soros forces, the British intelligence initiated attack and the way in which the Democratic

Party leadership had gone along with this – had created a tremendous division in the country; one which people only have to

remember back to the Charlottesville events of a month ago, to realize how deep and how that implicit racial division in the country was being pushed at the same time that war was threatening from many directions. We have to realize that, going

all the way back to the 1960s when John F Kennedy was assassinated after having launched this tremendous infrastructure

program known as NASA and the Apollo Project, and having tried to

get started an equally ambitious Earth-based terraforming and water management project for the entire West of North America

– the North American Water and Power Alliance program. That it was

war, it was the Vietnam War and the tremendous economic, budgetary, and political and social effects of that war which destroyed those things. It will consider and push them off the

table from then until now – for 50 years. That kind of preoccupation with regime change wars, it will push the General

Welfare off the table over and over again unless the American people realize that, at a point like this, we can't let that happen. Now we have to build.

So, we have seen some changes. The one that got the most publicity, of course, was the sudden agreement between President

Trump and the Democrats in Congress. On the part of the

Democrats, they had already agreed and acknowledged and more or less admitted in the days before that, that their strategy of Resist promotes racial divisions. Resist tried to impeach the President. This strategy was a failure and was dangerous to the country, and they were going to abandon it if Hillary Clinton would only shut up. They were going to try and get something done instead. That already had dawned on them before the terrible lesson of Hurricane Harvey and the perhaps \$100 billion in economic losses; clearly more than 100 precious lives being lost. This hit them on top of that. You then had this agreement that enable \$15 billion in a first down payment of recovery aid to go through, together with a measure to fund the government for the next three months and a measure to remove the debt ceiling for the next three months. Clearing the decks perhaps for further expansion of what is going to be done to rebuild. Not only to rebuild obviously in east Texas, but to rebuild in Florida and to rebuild in Puerto Rico and some of the smaller islands. Puerto Rico has had for some time a very clear possibility of a development bank needing only the guarantee of the Federal government in order to turn development of its port position particularly into development of infrastructure on the island; electrical and transportation, which is currently in such bad condition and which has now been knocked out. So, that door was opened.

Then already yesterday, we saw the President having a meeting with a large number of members of the Senate and the

House on the so-called Gateway Project, the major necessary infrastructure step to repair what Hurricane Sandy left behind it in terms of inoperable or increasingly deteriorating and failing transportation; subway and freight rail transportation all around the New York City area, which has famously been turned into the Summer of Hell this summer in terms of trying to get anywhere. You're taking your life in your hands to get anywhere in New York.

There was a meeting between Trump and the two governors of New Jersey and New York, the Senators from New Jersey and New York, a number of members of Congress of both parties, in which there was at least a tentative agreement made to proceed with this Gateway Project. This involves building two new tunnels – each one way – under the Hudson River from New Jersey to New York in the general northeast rail corridor of the United States. Having done that, then to be able to repair the tunnels which were made almost inoperable by Sandy; which incredibly have nonetheless been used in the five years since. Also, to replace the bridge which is in such terrible condition in Hackensack, over which all of the East Coast passenger and freight rail goes from Florida all the way to New England. Supposedly, 10% of the GDP is waiting to fail when that bridge cannot be hammered back into line so the trains can go over it. There are other improvements in this Gateway Project. It was given a top priority in the

National Governors' Association list of major new infrastructure projects in the country, which they issued earlier this year in January.

The members of Congress coming out of this meeting made clear that there was an optimism and a thrust, a potential commitment of the Trump administration to fund all the funding that remains to be needed for that; this is on the order of up to \$15 billion from the Federal side that needs to be put in that investment. They were, at least on the part of the President, they were ready to make that commitment, and talked about others as well for that general area; including reconstruction for the international airports there and connecting those international airports – which incredibly, are not connected by transportation now. This then started people talking about the potentials for Congress to meet these bills. There is not a means, and there hasn't been a means really since Franklin Roosevelt's administration, there hasn't been a reliable means by which the Federal government can create this kind of credit that Mr. LaRouche was talking about, and on that basis actually fund the new infrastructure that is needed.

Now you have in Texas as well, members of Congress from both parties talking about a major new building of flood control for the cities along the southeast coast of Texas on the Gulf. I'll just read you the comment of one Republican member of Congress.

He said, "There's going to be another Harvey, and we need to build at least one more reservoir, maybe two or more reservoirs.

We have to figure out how to get the water out of the Houston area down to the Gulf of Mexico without flooding." There have been plans for at least 50 years which at least expressed in general, if you have that slide I gave you [Fig. 4], we could show one of them, which expressed at least in general how this has to be done. It's very small and can only be indicated in the

broadest strokes that what is involved there is, at the lower right, the construction of an intercoastal canal. Essentially a

large canal for moving water either from the northeast to the southwest along the coast, but behind the cities of the coast. Moving it in either direction by pumping. Thereby you can see generally, the numerous rivers which come down to the Gulf, which

are involved always in the flooding of all of these cities whenever there is a hurricane. What you probably cannot see clearly on that slide, is that there are nine new reservoirs specified in that plan on those rivers, which together with the

canal make it possible to control flood waters that are threatening the cities on the Texas Gulf coast and to move water

in either direction. Either for drought relief, if that's necessary, but more critically here, for flood relief by bringing

the water eventually all the way down to the Rio Grande at the Mexican border. This is one element. At the top of the screen

is shown another main element canal system to bring flood water

from the Mississippi River across northern Texas into the dry plains where the Ogallala Aquifer is, which could be recharged.

These were plans of the Texas State Water Authority. These were state plans typical of those which were made at the time in Harris County, within which is Houston. Other plans were being made for a channel underneath one of the freeways that was being built, which would discharge water. A very large underground channel, tunnel, which would discharge water from those two reservoirs which everyone heard and saw overflowing ten days ago. It would discharge and bring that water down to the Houston ship channel and into the Gulf. That was, I think, particularly the plan which the former Harris County Flood Control Commissioner was referring to in his interview with the {Chronicle} in which he said, "This was a man-made disaster that we did not get this done."

Now these clearly are, as the New York project is, these are new infrastructure efforts which will require tens of billions of dollars in investments. That is exactly what we have been circulating in Congress, and circulating this statement now with them in order to get a national bank created, which can generate \$1-3 trillion in national Federal credit for investment in this new infrastructure. And in order to get the existing Glass-Steagall legislation in both Houses to be passed so that these disasters are not added to by a looming financial crash which takes the banks to be bailed out again. But rather, those banks can be counted on to take part in this kind of

rebuilding

effort because they are taking in deposits and they are lending

them into the economy.

Ben is going to talk more about the contributions here of the space program. That also must see not just \$100 billion or

whatever it's going to be in recovery aid for Harvey, but a great

deal more money in accelerating and reviving NASA space exploration, which went the way of the Vietnam War nearly 60 years ago.

So the view of this is changing. The Texas governor has now created a commission to rebuild the state. As a Republican, he's

appointed a Democrat to head it. On all of these levels, there

is the potential now that this lesson will actually be learned,

because the country has been put in a different state of mind as

a result of seeing this kind of disaster occur unnecessarily time

and time again, and the tremendous human costs that it has.

So,

let's really push that to the greatest extent we can, and do it

in exactly the spirit that LaRouche was laying out there 12 years

ago. He, by the way, is 95 years old today. He has lived and is

living an incredibly productive human existence, and we wish him

many more.

OGDEN: And one of the results of what Lyn has done over the last 40 years alongside Helga is what's now emerging

internationally. You can counter pose what hasn't been done here in the United States in terms of these great infrastructure projects with what is being done now by China and the Belt and Road Initiative. It's a necessary counterpoint to draw. Look at what Xi Jinping had to say at the BRICS conference which occurred – this is the 9th BRICS conference – which occurred in China over the course of last week and the beginning of this week. You look at what China is actually now building. Obviously, the Three Gorges Dam is an incredible example; that's the Chinese TVA, but on an even grander scale in certain regards. But look at now what's being done abroad, including the example of the Transaqua water transfer program to refill Lake Chad in Africa. There's an excellent video update that was published by Alicia Cerretani on larouchepac.com just a couple of days ago on that subject. But that indeed should continue to be the inspiration, encapsulating the entirety of this emergency program that must be done nationally, we also have to follow through on the initiative for the United States to join this great projects dynamic abroad. What's being done by China with the New Silk Road and the Belt and Road Initiative. What Paul has just been discussing, and even what I referenced with what China has done, is an element of the terrestrial infrastructure that indeed must be built, and should be built by all means. But there's an entirely different dimension that also must be included in this picture when we're

talking about these great weather episodes and other aspects of what it means to understand and harness nature. I decided to ask Ben Deniston to come on today because he has a bit of an exclusive breaking report on what the space weather conditions are right now as we speak, which are coinciding with the developments around Hurricane Irma and the other approaching hurricanes that are now tracking across the Atlantic. So, Ben, go ahead.

BENJAMIN DENISTON: Thank you, Matthew. So, we are seeing a very interesting situation with respect to certain activities of our Sun, our Solar System, and what you might call the cosmic environment that we're watching very closely; because these could play into a strengthening of Hurricane Irma, which could push an already potentially dangerous situation into something even worse. I'm going to get into that a little bit more in just a second, but I think first and foremost, coming off of what was discussed, these events – the tragedy of Harvey, the major earthquake just off the coast in Mexico, the largest earthquake in Mexico in 100 years. We have Irma as we just said, coming towards Florida, which hopefully will avoid a dangerous situation there, but it does look like it could be potentially very catastrophic. All of these events should remind us that what we're dealing with as a single mankind on one small planet in the Solar System and in this Galaxy. These are unfortunate events, but also an opportunity to bring people together as we discussed,

not just in the United States, but internationally. To realize what mankind can uniquely do to defend ourselves against these kinds of situations. Some of that includes a better understanding of what factors actually play into these things. In passing, just because there's so much crazy propaganda about supposed man-made climate change being a factor in these storms, that's just bunk; that should just be said outright. It's unfortunate that we even have to say it, but given the fact that this is being pushed as a major top-down propaganda campaign, we should just say outright that there is no evidence at all that storm systems and extreme weather has been getting worse as a function of increasing CO2 levels in the atmosphere. There is no evidence of that. Even just look at the history of hurricanes in the United States. Since 1970, we've had four Category 4 or higher hurricanes make landfall on the United States. In the 40 years prior to that, we had 14. So, what's all this talk about extreme weather getting worse? We just recently exited a very anomalous drought of hurricanes, where we had no Category 3 plus hurricane make landfall on the United States for almost 12 years earlier at the turn of this century. So, there's no evidence that we're seeing more extreme situations; there's no evidence that human CO2 emissions play any factor at all. Again, it's unfortunate that we have to waste our time to even address this, but just because it's being pushed down the throats of the American people and much of the world population, we should just make that clear outright. But what we do have is natural weather and natural storms and natural extreme events. Instead of this false blaming of

human CO2 emissions, we should instead be taking a higher perspective on what factors actually do influence extreme weather

and climate change. These are factors that go beyond the Earth.

These are factors that go to the Sun, that go to the Solar System. That again, forced mankind to realize we are one very unique species on one very small planet; and we know very little

about what actually determines the conditions we live in here on

Earth. So, it's about time that humankind as a whole wakes up,

stops playing these insane geopolitical games to try and compete

over some small amount of wealth developed on the planet so far,

and realizes that if we collaborate as one species, we can uplift

the entire population of this planet to a much higher level.

And

we can collaborate on defending our entire planet from disasters

like this.

So, as Matt mentioned, this is a developing situation that I briefed him on and Mr. LaRouche and Mrs. Helga Zepp-LaRouche on

earlier this morning about possible space weather effects which

could worsen Hurricane Irma. Again, this is an ongoing process

that is playing out, so we don't know exactly what's going to happen. But it is worth highlighting what we know so far. As

we

know, Hurricane Irma is now thought to be a couple of days away

from most likely making landfall on the southern coast of

Florida. It is already a very extreme and intense hurricane. Just a few days prior, our Sun – if we can switch over to the graphic animation [Fig. 5] we have here – our Sun released the strongest solar flare in about a decade. This was released on September 6th. So that bright flash in the lower right central

region is this explosion on the surface of the Sun. This was classified as an X-9 flare; a very strong solar flare. That was

actually the strongest of a series of intense solar flares that

the Sun has released in the last week. So, the Sun – despite going into a bit of a slumber – has decided to send out a barrage of rather strong outbursts. These outbursts send a strong wave of gas and plasma from the Sun barreling at the Earth. As we see in this next graphic [Fig. 6], as is a rather

well-known phenomenon, when the Earth's magnetic field gets blasted by these outbursts from the Sun, it causes the Earth's magnetic field to begin to fluctuate wildly; what's called a "geo-magnetic storm." So, a storm in the Earth's magnetic field.

I'm sure most people know, our entire planet is surrounded by a magnetic field that is critical to supporting and protecting

life on Earth, providing certain unique electromagnetic conditions to the biosphere on Earth; it's part of our regular Earth system we live with day to day, year to year, etc. When the Earth's magnetic field gets blasted with these outbursts of

solar activity, the Earth's magnetic field goes into these fluctuations referred to as "geo-magnetic storms." What you're

looking at here [Fig. 7] is an index provided by NOAA of the level of geo-magnetic activity over the last three or four days.

As you can see, coming into the night of September 7th and

into

the very early morning of September 8th, we saw an explosion of a

very intense geo-magnetic storm, corresponding with these outbursts of solar activity which are referred to as a "coronal

mass ejection"; an ejection of material from the surface of the

Sun, corresponding with that intersecting Earth's magnetic field.

As you might intuit from this diagram, what we've currently experiencing is a very intense event; a very intense geo-magnetic

storm classified as severe by NOAA's metrics.

There's much that can be said about this. These geo-magnetic storms are known to be potentially dangerous to the

Earth's electrical infrastructure. That's something that's becoming a very well-known and clear point of concern, that when

we have these types of geo-magnetic storms, this can actually wreak havoc on our electrical grid. That's something we actually

want to keep a very close eye on today and in the coming days.

But another aspect of this, which we see in the next graphic [Fig. 8] is that when the Earth's magnetic field is compressed like this, this actually temporarily increases the shielding of

the Earth from galactic cosmic radiation. So, we temporarily have a stronger protection from this continuous flow, this continuous input of radiation coming from our entire galactic system. This is also another well-known phenomenon; this is referred to as a "Forbush decrease," named after the scientist who identified this event whose name was Scott Forbush. But as

you can see here, from the most recent data being provided, this

is an indication of the level of galactic radiation reaching the Earth's atmosphere, and we can see this sharp drop coming immediately in the context of this geomagnetic storm and the solar outburst. These are all well-known phenomena. These are not mysterious, these are not unexplained or unknown, but there's an element of this that does not yet get enough attention; which is that, when you have this particular type of activity, geomagnetic storms, reduction of the cosmic radiation reaching the Earth's atmosphere, this is known to very likely be a factor in potentially increasing the severity and strength of hurricanes and cyclones. And what we have on the screen here is one study, showing that in 2005, this tragic event of Hurricane Katrina which we heard referenced earlier, was actually partially strengthened by the activity of the Sun in a very similar way to what we're looking at right now. [Fig. 9] This was a study by Prof. Sergei Pulinets, and some associates as you can see on the byline there; where they analyzed a very similar situation where, when Katrina was a few days off the Gulf Coast for its actually second landfall, there was a coronal mass ejection, there was a geomagnetic storm, and that led to a strengthening of Hurricane Katrina at the time. What we're looking at now, today, is a potentially similar situation, where what we see with these cosmic effects on the weather system, is that when you have these reductions in cosmic

radiation reaching the atmosphere, that actually can lead to a greater temperature difference between the surface of the ocean

and the top of the atmosphere, which can lead to a greater rate

of convection and a strengthening of the hurricane.

And so those are the conditions we're immediately watching now with Hurricane Irma, which is already a very strong hurricane. We're already seeing a geomagnetic storm. Various people who are aware of these potential cosmic influences on these events are watching very closely to see if we will see a strengthening of Irma in response to these conditions.

This is a developing situation; I'm sure we'll have more on this in the coming days, but as I said at the beginning, this is

an unfortunate but valid example of the kinds of lessons we should take to heart as mankind, and realize that this is for example the perfect area of study that we, the United States, should be collaborating on with Russia and with China on developing greater insights into.

This brings back to mind Mr. LaRouche's work on the Strategic Defense Initiative and the revival of that proposal with the "Strategic Defense of the Earth," where the same principle was brought forward; namely, that the United States, Russia, leading powers need to move beyond a system of conflict

and mutually assured destruction and towards a system where we realize that mankind as a whole, and especially these leading most powerful nations, have to come together and provide all the

resources we have available as nations, all of our scientific capabilities, all of our technologies, and actually bring these

together in joint efforts to defend our planet as a whole from these types of events. Better understand these cosmic influences

driving our climate and weather systems, and begin to

determine

what we can do to defend our populations from these types of activities.

So we'll be watching the situation very closely. We'll see what develops over the coming days, and we'll certainly have more

on this very dramatic situation with these coming hurricanes as

things develop.

OGDEN: Thank you, Ben.

GALLAGHER: Actually, I have two questions, Ben. The meteorologists are saying now that there's an extremely high temperature differential between the upper atmosphere and the Earth's surface in the western Atlantic and the Gulf; they're connecting that directly to the great strength of these hurricanes. Are you saying this is related? In that work that you just showed [by Pulinets, et al.], that this is related to the reduced cosmic irradiation of the upper atmosphere? That's

one question.

The other has to do with the space assets that are watching all this. Do they need to be increased? I heard, for example,

that in the case of radar satellite observations of the development of Harvey, that these were German radar satellites that were doing this. Are there missing assets or assets that should be increased in the U.S., in the NASA program?

DENISTON: Yes, to take the first question. Generally, over time the upper atmosphere will be cooler than the oceans in this

region. So you have a certain temperature differential that's already naturally there.

The role that galactic radiation plays, is that actually helps to facilitate a higher rate of condensation of water vapor,

and release of latent heat, in this region. So the flux of cosmic radiation actually helps to facilitate a slight warming of the upper atmosphere in this region. If you have that process all of a sudden halted, you'll get less warming, and obviously cooling of the upper atmosphere, which could increase the temperature difference and lead to an even stronger hurricane. That process is happening now; the conditions that are being reported on already are before we're seeing the effects of this.

Now obviously, this is not a simplistic, mechanical, 1, 2, 3, process. There are many factors involved, there's variations in the cosmic radiation flux coming in already; there's many other factors involved in affecting the hurricane itself. So we're not in a position to absolutely say one way or the other exactly what the effect of this situation is going to be. But we can definitely identify Katrina; and then other hurricanes have been studied as well, where it's been shown that their formation or their strengthening often comes a couple days after these types of geomagnetic storms and drops in the cosmic radiation flux. Again, the mechanism, the causal relation that Professor Pulinetz and others have presented, is that relates to this heating of the upper atmosphere by cosmic radiation flux.

But that directly ties into your second question, is that, yeah, we need many more satellites and other instruments to be monitoring these conditions, much more extensively and in real time around the world. We do have some very impressive assets

up

there; but much more is needed to really better understand, not

just the Earth's own atmosphere and weather system, but the relation to the activity of the Sun and the activity of the Galaxy. One of our key assets for directly measuring the activity coming from the Sun towards the Earth, which is called

the ACE satellite, is already many years past its life expectancy

and expected to fail at any time. As of now, we have no replacement ready to send up. That's just one example.

That's a

satellite that sits directly in between the Earth and the Sun, and intercepts the high-energy radiation, especially the plasma,

coming from the Sun before it reaches the Earth, and at least gives us a little bit of a warning and analysis of what the Sun

is sending at us. And that thing is ready to go. That's just one example.

I think this also relates to the question of earthquakes and earthquake forecasting which we've covered on this site before also. [See interview with Prof. Sergey Pulinets

<http://archive.larouchepac.com/node/17944>] We could use dedicated satellites that could help measure the precursor conditions, that could alert us to coming earthquakes, like this

devastating earthquake that just hit off the coast of Mexico.

So there are certainly more satellite systems that we could be developing, more ground-based systems as well, to get some better understanding of the intersection of solar activity, galactic activity, the activity intrinsic to the Earth system itself; and actually begin to get a better handle on how all these factors play together in affecting the climate and affecting the weather. And really, to get serious about it, begin to think about how we can manage these situations and

intervene; and obviously, forecast and give early warning, but potentially even intervene to change these conditions and defend

life on Earth.

And that should be a top, strategic priority of leading nations of the world. And I think that just goes hand in hand with this new paradigm that we're seeing potentially emerging with the leadership of China, with its Belt and Road initiative,

and with this idea of "win-win cooperation"; in which we can move

beyond, finally, and put behind us this insane geopolitical games

which you're still seeing attempting to be rammed down Americans'

throats with this crazy lie about Russian "hacking" and attempting to make the Russians look like the biggest bogeymen in

the world, and play up this crazy game of conflict against Russia, economic warfare against China. These are our allies!

We've got to put all of this behind us and look at them as collaborators, for our nation, for other nations in the world that can help us to defend our species as a whole against these

kinds of conditions.

OGDEN: Let me pick up directly off what you just referenced, Ben, and put on the screen the advertisement for the

conference that's coming up in New York City tomorrow, which will

go directly to that point. This is a conference as you can see

that's featuring William Binney, NSA whistleblower; Ray McGovern,

the founder of the Veterans Intelligence Professionals for Sanity

(VIPS) and himself a veteran CIA analyst; and William Wertz from {Executive Intelligence Review}. The title of the event, is: "The Russian 'Hack' Inside Job: Who's Trying To Destroy the Presidency and Start a World War with Russia?" As you can see on the screen there, there's still time for you to RSVP and register to attend, that's going to be available, <http://lpac.co/ytvips> . That link is active now, but it's going to be available in the description of the video which is immediately below this video in the YouTube player. If you're in New York City also you can get in contact, and register for the event in person. This is going to be an historic event, following up on the memo, which is becoming a controversial memo which was published by William Binney, Ray McGovern and others from VIPS, which documented that according to the metadata the so-called "Russian hack" of DNC emails could not have been a hack, but was in fact some sort of inside job, a leak in order to set up the conditions where, now, you have this so-called Russia-gate, and the mad drive to undermine the efforts that Trump had at least intended to initiate to restore the kinds of cooperate relation between the United States and Russia. It's this kind of great powers relationship between the United States and Russia, the U.S. and China, what we now see developing in terms of the BRICS, with Russia, China, India, Brazil and South Africa and other national relationships: This is what Lyndon LaRouche has been campaigning for for years, in

that form. To say, now is the time to abandon and discard this British Imperial mentality of geopolitics, petty competition over so-called natural resources, or "limited" natural resources, and perpetual war; and to initiate exactly what you're saying, Ben, this kind of cooperation within the species as a whole: To say, what are the common aims of mankind and how can we collaborate in a "win-win" modality to achieve those common aims. And under that category you would say that common defense of mankind from these great natural and terrestrial, extraterrestrial phenomena, which we see expressed in discrete ways in the form of these hurricanes, those kinds of natural disasters; also these earthquakes, which are obviously part of much broader and much larger kind of terrestrial phenomena, which we have yet to understand. And what is the connection of that to the space weather that our planet exists in? So that's a fascinating kind of view. But just in the same way that we have to abandon those geopolitics abroad, we also have to abandon the kinds of British/Wall Street mentality here in the United States, which is this insane negligence of our physical infrastructure, and in the interest of mere, monetary speculation; and to return to the general welfare principle, you heard Mr. LaRouche so beautifully and emphatically say that, in that webcast excerpt that we have from 2005, in the aftermath of Katrina; return to the general welfare and restore the system of Hamiltonian national credit.

So I think that's a sufficient place to conclude our broadcast here, today. I'd like to thank you, Ben, for joining us, remotely there. And we'll stay tuned for developments as they occur on that front. And I'd like to thank Paul Gallagher for joining me here in the studio. So please tune in on this website tomorrow, at 1 p.m. Eastern Time, for the historic conference out of New York City, featuring Bill Binney, Ray McGovern, and Will Wertz; and we'll be back with you on Monday for our strategic overview. Thank you for joining us and please stay tuned to larouchepac.com.

Oversvømmelser i USA fulgt af demokratisk samarbejde med Trump. Vil USA få en ny start? POLITISK ORIENTERING

7. sep. 2017

v/ formand Tom Gillesberg.

lydfil:

https://soundcloud.com/si_dk/oversvømmelser-i-usa-fulgt-af-demokratisk-samarbejde-med-trump-vil-usa-fa-en-ny-start

Amerikanerne responderer til Houston-katastrofe

– Vil de handle for at redde nationen?

Leder fra LaRouche PAC, 6. september, 2017 – Mens katastrofen i Houston, fremkaldt af orkanen Harvey, fortsætter, braser den største, atlantiske orkan i moderne historie, kategori fem-orkanen Irma, tværs over Caribien og forventes at have ramt Haiti, Cuba og Puerto Rico, når du læser denne leder, og vil umiddelbart herefter ramme Florida. En kompetent infrastrukturplan var blevet foreslået for Texas under Kennedy-administrationen, som ville have fjernet den forgangne uges værste rædsler – hvis den var blevet gennemført. I tilfældet med disse caribiske øer, hvor den eksisterende infrastruktur er forfalden eller ikkeeksisterende, er det tvivlsomt, om evnen til at overleve Irma er til stede.

I hele USA blev, under de 16 år med Bush og Obama, billioner af dollars smidt ind i bailouts af spillekasinoer på Wall Street, alt imens yderligere billioner blev spenderet på at ødelægge lande i Mellemøsten og overgive dem til terroristbander og drev millioner af mennesker ud af deres hjem som flygtninge i hele området og ind i Europa. I dag må Koreahalvøen, iflg. neokonservative, der er et levn fra Bush- og Obamaæraen, blive næste mål for deres mislykkede militære eventyr – til trods for, at bogstavelig talt alle mentalt raske mennesker advarer om, at resultatet ville blive en katastrofe for hele den menneskelige art.

Ikke desto mindre lærer størstedelen af verden nu fra første

hånd, hvordan Kina har løftet 700 millioner mennesker ud af fattigdom på kun tredive korte år, med den Nye Silkevej, der bringer infrastruktur, industri, sundhedsfaciliteter og håb til de nationer og befolkninger, der i løbet af de seneste flere hundrede år har været genstand for udplyndring under koloni- og postkoloniæraen, under vestlig dominans.

Aktivister i LaRouche-bevægelsen i USA rapporterer, at amerikanere i stigende grad nu anerkender det »nye paradigme« (som Helga Zepp-LaRouche kalder det), der nu vokser frem af det kinesisk-russiske samarbejde og skaber nye, globale institutioner som BRIKS, den Eurasiske Økonomiske Union og Shanghai Samarbejdsorganisationen. Disse nye organisationer rækker nu ud til Afrika, Latinamerika og Asien – og endda til Europas døende økonomier – gennem nye, finansielle institutioner (f.eks. AIIB og BRIKS' Ny Udviklingsbank) og tilbyder kredit til fysisk udvikling uden IMF's politiske og økonomiske »betingelser«, som har holdt nationer i underdanighed til britiske og amerikanske diktater.

Men disse amerikanere forstår ofte ikke, hvorfor USA ikke gennemgår en lignende udviklingsproces. De er blevet forledt til at tro på den monetaristiske myte, at frihed betyder briternes og Wall Streets frihed til at køre økonomien, og verden, som de ønsker. I takt med, at New York Citys undergrundsbane bryder sammen, hvorfor gør vi så ikke det, kineserne ville have gjort, og bygger et helt nyt system med den absolut nyeste teknologi, i stedet for ynkeligt at forsøge at lappe på denne hundrede år gamle monstrøsitet? I takt med, at Houston drukner, hvorfor så ikke gøre, hvad kineserne gjorde for at redde tusindvis af liv hvert år, og byggede verdens største dæmning og vandkraftsystem, med de Tre Slugters Dæmning? Det samme selskab, der byggede de Tre Slugters Dæmning, udfører nu forundersøgelser til at redde Centralafrika gennem Transaqua-projektet, der vil transportere vand fra Congofloden til den skrumpende Tchadsø. Hvorfor har USA ikke bygget NAWAPA-projektet og vandstyringsprojektet i

Houston og lignende storstilede projekter, som Kennedy, sammen med sit rumprogram, foreslog?

For at kende svaret på dette spørgsmål, må vi »få tingene til at bryde frem« i USA, som Lyndon LaRouche i dag sagde. »Vi må gøre det – tal ikke om diverse 'enkeltspørgsmål'; tal om kendsgerningerne. Det må gøres for menneskeheden – intet mindre. Og tiden er inde – sejren vil være inden for rækkevidde.«

Det eneste, der står i vejen, er Det britiske Imperium – hvilket vil sige institutionerne i London og på Wall Street, som har fået lov at bevare »Federal Reserves uafhængighed« og det »frie marked« fjernelse af Glass-Steagall og relaterede reguleringer af banksystemet. Det var de politikker, som FDR gennemførte, og som gjorde det muligt for ham at dirigere den statslige kredit til den mest massive infrastrukturudvikling, verden nogensinde havde set, eller ville se igen, frem til nutidens Ét Bælte, én Vej, der kommer fra Kina. Nu er den amerikanske økonomi brudt sammen, og Wall Street-bankerne er bankerot og forsøger desperat at redde deres spillegæld ved at udplyndre, ikke alene udviklingslandene, men også den amerikanske økonomi og det amerikanske folk.

Størstedelen af det amerikanske folks respons til katastrofen i Houston var den, at tilsidesætte de medieskabte »spørgsmål«; spørgsmål, der blev skabt med det formål at gøre mennesker små og skabe kunstige konflikter og smålige eller irrelevante bekymringer, alt imens deres verden kollapser i økonomisk forfald og permanent krigsførelse. Men, efter Harvey, tog tusindvis af mennesker til Houston og tilbød deres hjælp for at redde mennesker, der var nødstedte, det være sig Demokrater eller Republikanere, hvide eller sorte eller brune, endda med deres eget liv som indsats.

Trump blev valgt, fordi han var forpligtet over for at afslutte dette økonomiske forfald og politikkerne for de evindelige krige for »regimeskifte«.

Hans bestræbelser på at bygge en arbejdsrelation med Rusland, og for at gå sammen med Kina i den Nye Silkevej, er løfterigt for USA's deltagelse i dette nye paradigme. Briterne og deres aktiver i USA er desperate for at stoppe ham i at gennemføre denne plan, som ville betyde enden på Imperiet.

I dag påpegede Helga Zepp-LaRouche den inspiration, som alle amerikanere føler, der ser de uselviske handlinger hos de tusinder af mennesker, der handler for at hjælpe dem, der nu lider nød i Houston. Hvis vi skal indgyde i amerikanerne, styrken til at handle imod Imperiet, til at befri nationen og verden for City of Londons og Wall Streets diktater, sagde hun, må vi gøre alt, der står i vores magt, for at opløfte folk til det sublimes, det ophøjedes niveau, i Schillers forståelse – for i sig selv at finde den godhed, der er mere dyrebar end selve livet, den godhed, i hvilken hvert enkelte menneskes evne til at handle til gavn for menneskeheden generelt, findes. Intet mindre end dette vil lykkes, og alligevel, som Lyndon LaRouche sagde, så, hvis vi handler på denne vis, er sejr inden for rækkevidde.

Foto: 2-dages grafisk vejrudsigt for det atlantiske tropeområde. (weather.gov)

Ikke flere Houston-katastrofer:

Lyndon LaRouche siger, hvad det er,

der må ske 'lige med det samme'

Leder fra LaRouche PAC, 31. august, 2017 – I dag udstedte LaRouche PAC en erklæring om, hvad der må gøres i betragtning af, at orkanen Harveys ødelæggelser ikke er en »naturlig« katastrofe, men er et resultat af kriminelle politikker. Erklæringen vil ligeledes udkomme på tryk i næste nummer af *The Hamiltonian*, LaRouche-bevægelsens plakat-avis, der uddeles i New York, sammen med hele Helga Zepp-LaRouches tale på konferencen den 26. august i New York City, om den amerikanske infrastruktur-nødsituation. [Erklæringen kan læses på engelsk her.](#)

Ikke flere Houston-katastrofer:

Lyndon LaRouche siger, hvad det er, der må ske 'lige med det samme'

Katastrofen i Texas er en menneskeskabt katastrofe, der skete som følge af denne nations valgte repræsentanters kriminelle neglekt; de valgte repræsentanter, der har fortsat med at støtte Wall Streets spekulationsøkonomi og imperieambitioner, alt imens de samtidig fremfører, at nationen ikke har råd til at genopbygge og erstatte sin forældede og nedbrudte, økonomiske infrastruktur. For tredje gang siden 2005 er store, amerikanske byer blevet oversvømmet og deres indbyggere bragt til fortvivlelse, fordi planerne for ny infrastruktur, der kræver investeringer for titals milliarder, til beskyttelse af befolkningen, er blevet ignoreret og afvist. Orkanen Harvey er nu den overhængende, værste, nationale katastrofe i nationens historie, og det er en katastrofe, som ikke behøvede indtræffe.

I 2005 dræbte orkanen Katrina næsten 2.000 mennesker og

anrettede økonomiske skader for \$130 mia. Først da, og langsomt, blev nye sikkerhedsforanstaltninger til oversvømmelseskontrol og barrierer mod havet langt om længe bygget for New Orleans, til en brøkdel af de menneskelige omkostninger og omkostningerne for skaderne, som stormen forårsagede. Hvor mange unødvendige dødsfald og lidelser kunne dette projekt have afværget?

Fire år senere mødtes det Amerikanske Civilingeniør-selskab i Manhattan for at diskutere flere muligheder for barrierer mod flodbølger i New York City-området. Det økonomiske overslag for den største af disse muligheder lød på \$9 mia. Regeringen besluttede ingenting at gøre. Så dræbte superstormen Sandy i 2012 flere end 100 mennesker og forårsagede økonomiske tab for \$65 mia. Netop nu gennemlever indbyggere i New York-området »Helvedessommeren«, med det 100 år gamle, regionale transportsystem, der for fem år siden blev oversvømmet og beskadiget, og som heller ikke blev repareret eller erstattet i det nødvendige tempo.

De svimlende økonomiske og menneskelige lidelser, forårsaget af orkanen Harvey i Texas' og Louisianas golfområde, kendes endnu ikke, men vil vokse i størrelsesorden i takt med, at vandet trækker sig tilbage; men, hvad man i mange år har vidst, er, at Texas' byer ved golfen er i fare for oversvømmelser, og gentagne gange er blevet oversvømmet. Alligevel er der ikke blevet bygget nogen sikkerhedsforanstaltninger mod oversvømmelser eller infrastruktur til beskyttelse mod orkaner, siden slutningen af Anden Verdenskrig. Man havde udarbejdet planer for et nyt system for Houston-området, men omkostningerne på \$25 mia. blev vurderet til at være »for høj« en pris for vore Wall Street-dominerede regeringskontorer og valgte repræsentanter. Nu er hundrede af milliarder af dollars, og uvurderlige menneskeliv, gået tabt.

Alle disse katastrofer, samt andre i den seneste tid, kunne have været afværget for en brøkdel af de sluttelige

omkostninger i tabt rigdom, for slet ikke at tale om tabte liv. Medierne insisterer over for amerikanerne, og katastrofen i den enkelte by skyldes byens særlige økonomiske vaner, dens beliggenhed, dens jurisdiktioners indbyrdes skænderier, dens ignorering af klimaforandring eller dens beliggenhed tæt på vand! Dette er nonsens. Wall Street, der gentagne gange er blevet reddet ved statslige midler (bail-out) til milliarder af dollars uden, at det har medført noget som helst andet end øget forarmelse for det amerikanske folk, må ikke længere have lov at diktere USA's økonomiske politik.

»Nationen kræver handling, og handling nu!«, med præsident Franklin Roosevelts ord. Under hans præsidentskab og op igennem 1940'erne blev ny infrastruktur – såsom Tennessee Valley Authority – til afværgelse af sådanne »naturkatastrofer« finansieret af statslig kredit, såsom via *Reconstruction Finance Corporation* og *Works Progress Authority*.

Orkanen Harvey, der drukner byer i det østlige Texas, bør være den alarmklokke, der afslutter 70 år, hvor landet har været uden sådanne statslige kreditinstitutioner.

Et kursskifte er nødvendigt

Den 30. august krævede Lyndon LaRouche et »kursskifte« i politikken »med det samme«. Han krævede den omgående skabelse af en national (dvs. statslig) kreditinstitution til ny, højteknologisk infrastruktur, ligesom det, Franklin Roosevelt anvendte, da langt størstedelen af vores nuværende infrastruktur blev bygget. Der er intet alternativ til skabelse af en statslig kreditinstitution som den, Alexander Hamilton brugte, og som er i overensstemmelse med vores Forfatning, til at finansiere de nødvendige milliarder i nye infrastrukturinvesteringer.

Vi må ligeledes handle for at genindføre Glass/Steagall-bankopdeling med det samme, med endnu en overhængende

finanskrise, og med Wall Street, der fortsætter med at forhindre reel, produktiv investering. At gøre det muligt for Wall Street at fjerne Glass/Steagall-loven i 1990'erne førte til et krak, der var årsag til tabt rigdom for \$10 billioner, massearbejdsløshed og ufortalte tab og afkortning af menneskeliv.

LaRouche insisterer på, at hans »Fire Økonomiske Love til at redde nationen« omgående må gennemføres, hvis dette land skal komme sig over orkanen Harvey og forebygge lignende katastrofer, der stammer fra vores rådende, fysiske økonomi, der er som en tikkende bombe:

- Genindfør Glass-Steagall: bryd Wall Street og dets magt op;
- Skab statslige kreditinstitutioner baseret på FDR's Reconstruction Finance Corporation og Alexander Hamiltons nationalbanker;
- Investér kreditten i ny infrastruktur med frontlinjetechnologier, inklusive højhastighedsjernbaner, fjerde generations fission, samt teknologier til fusionskraft og moderne systemer til beskyttelse mod storme og til vandmanagement;
- Vedtag et »forceret program« for opnåelse af fusion, som økonomisk drivkraft: lad en stor udvidelse af NASA's rumforskningsprogram forsyne os med drivkraften bag produktivitet og produktiv beskæftigelse.

Et Nyt Paradigme begynder at virke

Kinas Bælte & Vej Initiativ, et internationalt projekt for nye »jernbane-landbroer« og store projekter for infrastrukturudvikling, tilbyder omgående samarbejde om kreditten til og byggeriet af ny infrastruktur i USA. Dette initiativ iværksætter nu store projekter, som de længe har identificeret som værende absolut nødvendige, såsom Kra-kanalen i Sydøstasien og genoplivningen af Tchadsøen i Subsaharisk Afrika, projekter, som Lyndon LaRouche og hans

hustru, Helga Zepp-LaRouche, længe har været fortalere for.

Helga og Lyndon LaRouche leder en national mobilisering, der fokuserer på at få præsident Trump til omgående at bringe Amerika ind i det af Kina initierede Bælte & Vej Initiativ for byggeri af ny infrastruktur i hele verden. Dette »win-win«-initiativ, og USA's tilslutning til dets projekter i hele verden, samt ligeledes USA's byggeri af sin egen, nye infrastruktur, betyder genoplivningen af USA som en industrimagt.

Den 26. august talte **Helga Zepp-LaRouche på en konference i Manhattan** om infrastruktur-nødsituationen i USA, hvor hun kom med følgende forslag:

»Tænk engang på det enorme potentiale, der åbner sig, hvis USA ville samarbejde med Bælte & Vej Initiativet«,

sagde Zepp-LaRouche til konferencen.

»Jeg mener, det er vigtigt, at man forestiller sig et helt andet system. Hvis USA i dag ville gøre, hvad Franklin D. Roosevelt gjorde – en New Deal, Glass-Steagall, samarbejde med Kina – kunne USA opleve en industriel revolution, større end på noget andet tidspunkt i sin historie. Folk må simpelthen forestille sig, at vi nu befinder os ved et systems afslutning, et system, der ikke kan reddes. Vi må erstatte det med et totalt andet system, og det har de fleste mennesker simpelthen svært ved at forestille sig, men der er eksempler på sådanne forandringer. Marshallplanen i Europa var f.eks. et sådant eksempel, og Meiji-restaurationen i Japan var et sådant eksempel – det, som Roosevelt gjorde med New Deal, så folk må simpelthen tænke, at en sådan dramatisk forandring absolut er mulig i dag.«[1]

LaRouche PAC har påtaget sig ansvaret for at få præsident Trump og Kongressen til at udføre denne handling. Men det er ligeledes alle amerikaneres ansvar, der tænker på sig selv som borgere: de, der aktivt har støttet præsidenten eller senator

Bernie Sanders; de, der ikke støttede nogen, på grund af afsky for manipulationen, og den fortsatte manipulation, af valget, men som har ønsket en drastisk ændring i politikken med afindustrialisering og Wall Street-spekulation, der styrer landet; de, der kender mennesker, der blev dræbt eller gjort hjemløse og forarmede af de af Wall Street forårsagede »naturkatastrofer«. De må nu alle handle og lade deres stemmer blive hørt.

For, at se på, hvad der, nu igen, sker med store, amerikanske byer, fører alle ved deres fulde fem til den samme konklusion: Der er intet alternativ.

Foto: Oversvømmelser forårsaget af orkanen Harvey nær Houston Downtown. 27. august, 2017. (Youtube Screengrab / Evan Mallett)

[1] Citatet er fra 'Spørgsmål til Helga Zepp-LaRouche', efter hendes indledende indlæg. (-red.)

Amerikanere, mobilisér: Trump må tilslutte USA til den Nye Silkevej

Leder fra LaRouche PAC, 27. august, 2017 – I dag sagde Helga Zepp-LaRouche, at Trumps tilhængere må mobilisere for, at præsidenten bringer Amerika ind i det af Kina initierede Bælte & Vej Initiativ for byggeri af infrastruktur i hele verden. Spørgsmålet om dette »win-win«-initiativ og om, hvorvidt USA går med i dets globale projekter og ligeledes bygger sin egen infrastruktur på basis af ny teknologi, er afgørende for fred mellem USA og Rusland og Kina; det er afgørende for, at Trump

kan overleve det igangværende kup imod ham; og for genoplivelsen af USA som en industrimagt.

Den 20. aug. havde både *China Daily* og *People's Daily* store artikler, der satte fokus på Lyndon og Helga LaRouches rolle, både i udarbejdelsen af konceptet med politikken for den Nye Silkevej, eller Verdenslandbroen, for flere årtier siden, og også i at bringe denne politik til USA og Europa i og med, at den blev vedtaget af Kina. Deres bevægelse er den magt, der kan bringe Trump-præsidentskabet til at vedtage den. Helga LaRouche sagde, at denne bevægelse nu må mobilisere Trump-tilhængere til at få Trump ind i Bælte & Vej. Bestræbelser, med briterne som drivkraften, fra f.eks. Steven Bannons side på at forgifte Trumps bagland imod Bælte & Vej Initiativet, må modgås af denne bevægelse.

Den 26. aug. talte Helga Zepp-LaRouche på en Manhattan-konference med temaet, »En genoplivelse af Alexander Hamiltons Amerikanske System gennem LaRouches Fire Love«, en konference, der bragte kredse med sammenfaldende interesser, bestående af Trump-aktivister og kinesisk-amerikanske aktivister, tillige med ingeniører og borgere, der mobiliserer for at genopbygge New York-områdets smuldrende transportsystem, sammen.

»Forestil jer engang, hvilket enormt potentiale, der åbner sig, hvis USA samarbejder med Bælte & Vej Initiativet«, sagde Helga til konferencen. »Det kunne genopbygge USA's egen industri på mellemlivsniveau. USA kunne investere i alle projekterne i Latinamerika, Afrika og langs den Eurasiske Landbro. Det ville simpelt hen fuldstændig ændre situationen og også genopbygge USA. Man kunne få en total forandring i USA. Man kunne få 50 nye byer. Hvorfor ikke bygge 50 nye byer? Fra kyst til kyst er der mange stater, der er meget tyndt befolket og næsten ikke har nogen byer; man kunne forbinde disse byer med dem på kysten gennem højhastigheds-togsystemet; man kunne få videnskabsbyer ...

Jeg mener, det er meget vigtigt at forestille sig et helt

andet system. Hvis USA nu ville gøre, hvad Franklin D. Roosevelt gjorde – en New Deal, Glass-Steagall og samarbejde med Kina – kunne USA opleve en industriel revolution større end noget, landet nogensinde tidligere har oplevet. Folk må simpelt hen forstå, at vi nu befinder os ved afslutningen af et system, der ikke kan reddes. Vi må erstatte det med et fuldstændig nyt system, og det har de fleste mennesker simpelt hen svært ved at forestille sig, men der findes eksempler på sådanne forandringer. Marshall-planen for Europa var f.eks. et sådant eksempel, og Meiji-restaurationen i Japan var et andet – og det, som Roosevelt gjorde med New Deal; så folk må simpelt hen forstå, at et sådant dramatisk skifte absolut er muligt i dag.«

De virkelige problemer, som præsidenten må tackle – det være sig svøben med afhængighed af opiater, eller netop nu, den værste storm over den Mexicanske Golf, der nogensinde har ramt Texas, og som kræver mange tusinde redningsfolk og vidtstrakt genopbygning af hjem og infrastruktur – fordrer *princippet om det almene vel*, om fælles velfærd for hele menneskeheden. Trump kan ikke gøre dette alene, og under angreb. Amerikanere må mobilisere, så »dramatiske forandringer absolut er mulige i dag«.

Foto: Præsident Donald J. Trump og præsident Xi Jinping på G20-topmøde, 8. juli, 2017.

(Official White House Photo by Shealah Craighead)

Situationen i USA er

alvorlig: Den Nye Silkevej er vejen op og ud!

Leder fra LaRouche PAC, 23. august, 2017 – Situationen i USA er særdeles alvorlig og farlig. Kupoperationen er i højeste gear for at tvinge præsident Trump til at gøre præcis det modsatte af det, han har lovet, og af hvilken grund han vandt valget: at genrejse økonomien (og helt specifikt begynde med Glass-Steagall) og standse en udenrigspolitik for krige – Det britiske Imperiums politik.

Trumps stævne i går aftes i Phoenix blev heldigvis ikke den blodige slagmark, som de 'farvede revolutionister' søgte at opnå. Da folkemængden skulle til at gå hjem, blev et skænderi i gaderne, der blev igangsat af et angreb på politiet af et par demonstranter (sandsynligvis antifa'er), holdt på et minimum. Kup-flokken brugte ufortrødent hændelsen som en anledning til at komme med hysteriske anklager om, at Trump var uegnet, afsindig, sindsforvirret og måtte sættes fra bestillingen, hvis ikke via en rigsretssag, så via det 25. forfatningstillæg.

I spidsen for disse anklager så vi James Clapper, tidligere direktør for den Nationale Efterretningstjeneste (2010-2017) under Obama. Clapper, der ihærdigt mørklagde de saudiske netværk, der stod bag 11. september, optrådte på CNN ud på de små timer den 23. aug., for at kommentere stævnet i Arizona og tale imod, at Trump fortsætter som præsident! »Jeg sætter virkelig spørgsmålstegn ved hans evne til at være – hans egnethed til at være – i dette embede ... Hvor længe må landet – for nu at bruge en frase – endnu udholde dette mareridt?« CNN's vært, Don Lemon, kom med lange fordømmelser af Trump som værende »sindsforvirret«. CNN's kommentator Ana Navarro tweetede, at Trump »muligvis« udviser »tidlige tegn [sic] på

demens«.

Faren i alt dette ligger selvfølgelig ikke ud i fremtiden; dvs., ikke »hvis og når« de fjendtlige operationer vil lykkes med at afsætte Trump og trække USA's nationale institutioner med i faldet. Faren er her og nu.

Se engang på den amerikanske økonomi. Millioner lider under sammenbruddet. Men Trump er under pres for at blive i Wall Streets klør; i særdeleshed mht., at der ikke kommer nogen Glass-Steagall. I Arizona i går aftes gentog Trump korrekt sit mål med at skabe jobs; han gentog, at dette ville have en »enormt stor virkning på racerelationerne«. Men, bortset fra et par jobs her og der, såsom i kulstaterne West Virginia og Pennsylvania, der blev reddet gennem eksport af kul til Europa, er situationen fortsat dystert. En dramatisk refleksion af kollapset ses i hele godstogssystemets forværrede præstation øst for Mississippi-floden. På CSX (en af de to hovedoperatører) tog en togtur, der normalt tager et par dage fra Chicago til det vestlige Tennessee, hvilket i forvejen er ret længe, for nylig 18 dage! Forsinkelserne og trafikkkøerne spreder sig i hele CSX-nettets 21.000 miles.

Se på de internationale konfliktzoner. I Afghanistan kræver den eneste fremgangsmåde, der kan opbygge nationen og skabe fred, samarbejde mellem alle i regionen: Iran, Pakistan, Indien, de centralasiatiske nationer, Rusland og Kina. Men Trump er under pres for at forfølge ensidig handling, og endda at give efter for kneb for at prøve at få Indien i et modsætningsforhold til BRIKS.

Midlerne til at løfte os op og ud af dette sammenbrud og denne geopolitik, er at vedtage det Nye Silkevejsperspektiv, og i særdeleshed i USA at haste-iværksætte Lyndon LaRouches »Fire Love«. Sats på masse-jobskabelse. Som Helga Zepp-LaRouche sagde i dag, så er det afgørende spørgsmål fortsat at erstatte det gamle paradigme med det nye paradigme for udvikling og fred. Husk, som Lyndon LaRouche understregede på det

tidspunkt, at Donald Trumps valgsejr den 7. nov., 2016, var ikke et »nationalt« spørgsmål, men var en international begivenhed af stor og historisk betydning.

Se engang på nutidens spørgsmål i lyset af historiens lange bue. Faren for et Maidan II i USA er i slægt med den fare, der var til stede i USA og Europa på tidspunktet for Weimarrepublikken. Præsident Franklin D. Roosevelt fik USA ud af depressionen med sin New Deal. Men Europa sank ned og oplevede fascismens fremkomst. Folk må lære af historien.

Under en diskussion af dette i dag udstedte Lyndon LaRouche en opfordring til handling: »Jeg er dybt bekymret over den situation, vi her diskuterer ... Men pointen er, at vi må påtage os ansvaret for at bakke det op, jeg har talt om, og som mine kolleger gør ... Vi må vinde dette her ... USA's eksistens afhænger af, at vi gør jobbet. Det handler ikke om at komme med forslag, men om at sejre over de ting, der er i færd med at ødelægge USA og afholde det fra at gennemføre sin mission.

«Og held og lykke til os alle!«

Foto: Præsident Donald J. Trump holder en tale til nationen, 21. august, 2017. (Whitehouse Photo)

Russia-gate står for fald – Gå i offensiven for det Nye Paradigme

Leder fra LaRouche PAC, 15. august, 2017 – Den eksplosive afsløring af svindlen bag »Russia-gate«, gennem offentliggørelsen af Veteran Intelligence Professionals for

Sanity's (VIPS) rapport, der afliver myten om, at russerne hackede det Demokratiske Partis computere, har spredt sig som en løbeild, på trods af de hektiske bestræbelser fra de såkaldte »førende mediers« side på at udelukke det. Dette har kastet de britiske kupmagere ud i defensiven. *New York Times*, *Washington Post* og CNN, blandt andre, har ikke skrevet ét eneste ord om VIPS-rapporten, på trods af den stærke dækning, der blev udgivet i *The Nation*, landets mest fremtrædende, liberale avis, og på trods af, at VIPS-rapporten nu rapporteres internationalt i tusindvis af aviser, websider og tv-stationer. Som Danielle Ryan fra *Salon* i dag rapporterer: »At medierne og de mainstream-liberale afviser den i *The Nation* fremlagte information for manglende beviser, ville være åndeløst ironisk i betragtning af, hvor lidt bevis, de krævede for at bygge en narrativ, der passede dem, og frikende Clinton for ethvert ansvar for at tabe valget. Forfatterne til denne rapport er særdeles erfarne og velanskrevne professionelle. At de rask væk kan afvises, eller totalt ignoreres, er en sørgelig kommentar til tilstanden i medierne, der foregiver at være bekymret over plagen med 'fake news'. Hvis disse nye efterforskningsresultater er korrekte, har de, der var fortalere for narrativen om russisk hacking med meget lidt bevis, en masse at stå til regnskab for.«

Disse løgnagtige medier var udstillet i dag på en pressekonference, som Donald Trump holdt for at bebude planer om at lempe kravene til tilladelse til nye infrastrukturprojekter. Medierne gik amok og råbte op om Charlottesville og forsøgte hektisk at fremstille Trump som en racist, der på en eller anden måde var ansvarlig for det myrderi og kaos, som blev begået under direction af professionelle provokatører på begge sider. Trump bemærkede korrekt, at videoerne var tydelige – der var bevæbnede bøller på begge sider, der viste sortklædte anarkister med køller, som angreb demonstranterne. Dette var tæt på sandheden – nemlig, at FBI kontrollerede begge sider i en klassisk, bande-kontrabande-operation. Den 'farvede revolutions' metoder, som

de angloamerikanske efterretningsnetværk har brugt i hele verden for at fremkalde regimeskifte mod 'fjendtlige' regeringer, bliver nu brugt mod det amerikanske folks uvelkomne valg af en præsident, der hverken vil leve op til profilen af en Demokrat eller en Republikaner, og som afviser den britiske imperieopsplitning af verden i Øst versus Vest.

I en specialrapport fra februar med titlen, »Obama-Soros 'farvede revolutioner'; Nazi-kup i Ukraine, 2014; USA, 2017?«, advarede *EIR* om, at de samme metoder, brugt i kuppet i Ukraine i 2014, som blev anført af morderiske neo-nazister, der blev åbenlyst støttet af Obama og Soros, ville blive bragt til USA inden for et år, som det nu tydeligvis er tilfældet.

Anklaget for at ødelægge racerelationer i USA sagde Trump, at relationerne mellem racerne længe har været rædselsfulde, og at den nødvendige betingelse for at afslutte denne krise var skabelsen af millioner af jobs, hvilket han var dedikeret til at opnå.

Tiden er nu inde for det amerikanske folk, og for folk overalt, til at gå i offensiven for det Nye Paradigme, som det er blevet udviklet af Lyndon og Helga LaRouche i løbet af de seneste 50 år. Kina og Rusland anfører allerede processen for at afslutte den neokolonialistiske æra med at udbytte resurserne i Afrika, Asien og Latinamerika og samtidigt efterlade disse lande i ynkelig fattigdom og blottet for industriel udvikling og basal infrastruktur. Den Nye Silkevej gentager nu det kinesiske mirakel, der på 30 år løftede 700 millioner mennesker ud af fattigdom, gennem industrialisering og infrastruktur i hele verden, selv, mens kineserne er ved at færdiggøre arbejdet derhjemme – hvor de bygger nye storbyer og har et handlingsprogram for fuldstændigt at gøre en ende på fattigdom frem til år 2020.

I USA er det økonomiske og kulturelle forfald, der har drevet befolkningen ud i rekordstor narko- og alkoholafhængighed og en rekordhøj selvmordsrate, begyndt at vige for viljen til at

kæmpe. Bestræbelserne på at fjerne, eller endda myrde, den valgte præsident, der har svoret at gå i brechen for »vort lands glemte mænd og kvinder«, har vakt raseri i befolkningen, især i »rustbæltet«, Amerikas tidligere industrialiserede centre. Aktivister fra LaRouchePAC rapporterer fra hele landet – men især fra arbejderområder – at folk er glade og har fået fornyet tro på fremtiden ved at se vores bevægelse ude blandt folk i forsvar for Trump, for genindførelse af Glass-Steagall og det amerikanske system, for tilslutning til Silkevejen og for genoprettelse af relationer med Rusland. Hvad der imidlertid er vigtigere, så er der en voksende vilje til stede til at forstå den britiske imperiehånd bag kupforsøget mod Trump, og bag Wall Streets bankerotte spekulanter.

Nationen må også have et lederskab, der kan indgyde en vision om, hvad fremtiden kan og må blive: Genindførelsen af ideen om fremskridt internt i USA, med fælles indsats med Rusland og Kina for at bringe reel udvikling til hele verden og gøre en ende på Det britiske Imperium og dets evindelige krige, én gang for alle. Disse ideer, som LaRouche-bevægelsen i årtier har kæmpet for, kommer nu i forgrunden og beviser LaRouches stærke erklæring om, at historien sluttelig drives frem af ideernes magt. Det er i dette øjeblik med den allerstørste fare, hvor folk er i stand til at afkaste deres vildfarelser og deres frygt og handle ud fra principper. Som Percy Shelley sagde i sit digt, *Et forsvar for digtekunsten*: »I sådanne perioder finder der en akkumulering sted af evnen til at kommunikere og modtage intense og passionerede begreber med hensyn til menneske og univers.« Dette er vores mission.

På LaRouchePAC's Tv-show fra 14. august opfordredes alle til at mobilisere for den nye, nationale kampagne med Apellen, »Præsident Trump, efterforsk britisk underminering af USA«.

Link til Apellen, dansk, her.

Link til amerikansk Petition, der kan underskrives, her.

Foto: Anti-Trump protester i Philadelphia under Republican Party Retreat. 26. januar, 2017.

Hvorfor fremstillede New Yorks Federal Reserve en meningsløs rapport om Glass-Steagall?

Tirsdag, 1. august, 2017 – Finanspressen dækkede i dag en rapport, der netop er udgivet af New Yorks Federal Reserve Banks undersøgende gruppe om Glass/Steagall-loven og det internationale finanskraak i 2007-08.

Grunden til rapportens udgivelse erklæres i Tv-stationen CNBC's første sætning: »Det er i visse politiske kredse en overbevisning, at afslutningen af bankbegrænsninger fra den Store Depressions æra førte til finanskraaket i 2008, der ødelagde den amerikanske økonomi.« Disse »politiske kredse« inkluderer i realiteten nu mange millioner tænkende amerikanere, snesevis af fagforeninger og andre vælgerforeninger, hundreder af valgte delstatsfolk fra begge partier, mindst 70 medlemmer af Kongressen og dem, der udarbejdede begge partiers valgprogrammer til præsidentvalget i 2016.

Og nu er der endnu en eksplosion i banksystemet, næret af gæld, på vej, hvor fremadskuende amerikanere mener, at, hvis Wall Street-bankerne ikke brydes op forinden af en genindførelse af Glass-Steagall, vil de atter modtage bailout (bankredning) ved hjælp af millioner af menneskers blod, sved og tårer.

Fed-rapportens chefundersøger, Nicola Cetorelli, citeres af CNBC (f.eks.) for at konkludere: »Bankfirmaer havde allerede i lang tid udvidet deres forretningsrækkevidde, så det er ikke klart, at en bestemt reform af reglerne kan anses for at være katalysatoren for den Store Recession henved 10 år senere. Det er heller ikke umiddelbart indlysende, at en genindførelse af restriktioner som sådan ville mindske sandsynligheden for en fremtidig krise.«

Cetorellis typisk vage, cocktail-party form for forsøg på at afvise betydningen af Glass-Steagall indikerer, hvor lidt eftertanke eller indsats, der medgik til denne »rapport«.

Som bevis for New Yorks Feds påstand vises en grafisk fremstilling, der skal vise »hovedresultatet«: Hvor mange banker dannede holdingselskaber fra 1970-2016, hvor de indregnede de nye tjenesteydelser, de tilbød, er det spørgsmål, den stiller. Antallet af »disse bankholdingselskabers unikke finansielle aktiviteter tilsammen voksede fra 21-23 i 1970'erne og begyndelsen af 1980'erne, til 27 i 2000 og til 29 på tidspunktet for krakket i 2008«. Der har vi det! Og den grafiske fremstillings venstrehåndshistorie er konstrueret til at gå fra 20 i bunden og 30 i toppen og forstørrer således fejlagtigt »udvidelsen af aktiviteterne«, før Glass-Steagall blev aflivet i 1999.

»Resultatet« er meningsløst. Det, der betød noget efter aflivningen af Glass-Steagall, var, *hvad gjorde de store Wall Street-banker med deres kunders indeståender? Låne dem ud, eller spekulere med dem?* En tidligere rapport fra samme New York Federal Reserve Bank fra 2011 gav meget mere mening og leverede stærke beviser for, at fjernelsen af Glass-Steagall havde meget negative resultater. Denne rapport hed »At skrælle løget: Strukturen i store bankholdingselskaber«.

Hvad gjorde Wall Street med disse billioner i indeståender? Et nyligt interview med Victor Haghani, en stifter af den engang verdensberømte hedgefond Long Term Capital Management (LTCM),

leverer et meget magtfuldt eksempel. LTCM's forretning var udelukkende finansielle derivater. Det kollapsede i 1999 efter at være blevet gearet mere end 100:1 med mange milliarder af dollars, der blev givet til det i kredit af 55 store banker i USA og Europa. Da Glass-Steagall var i kraft, forbød den en sådan støtte fra indskyderbanker til en rent spekulativ, finansiell hasardspilsoperation. Haghani husker, »Verdens finanssystem gik i stå, med Fed, der måtte nedsætte prisen for dette ene firma, og det var en hedgefond«. September 2008 fandt næsten sted i 1999.

Dernæst fik Fed de samme banker til at redde LTCM med endnu flere milliarder. Dernæst voksede det globale derivatmarked på ni år fra \$70 billioner i nominel værdi, til over \$700 billioner, og krakkede.

Frankrigs Attali om den næste finanskrise

28. juli, 2017 (Paris) – Jacques Attali, Frankrigs svar på et orakel, talte den 26. juli om det forestående finanskrak. Attali, der var præsident Mitterands grå eminence, men altid ved, hvad vej, vinden blæser, brugte sin onsdagsspalte i avisen *L'Express* til at minde læserne om, at krakket i 2007 ikke blev løst, og at alt tyder på, at tsunamien vender tilbage. Følgende uddrag er taget fra Attalis egen engelske oversættelse på hans webside.

Han talte om problemer, der ikke får megen opmærksomhed, »som om problemet ville forsvinde af sig selv som tiden går«. Blandt disse problemer inkluderer han problemerne med migration, »som må løses en dag, og et problem, der tales

endnu mindre om i dag end om andre problemer: den næste, globale, økonomiske og finansielle krise.

Det virker virkelig, som om vi troede, der aldrig mere ville komme en økonomisk og finansiell krise. Og at risikoen for noget sådant endegyldigt kan udelukkes ... Vækst synes at være kommet tilbage overalt. Arbejdsløshed mindskes ... Forsigtighedslovgivning lærte lektien af tidligere kriser og skabte betingelserne for en yderligere styrkelse af de internationale bankers modstandskraft ...

Og dog, hvor absurd er det at antage, at, i nutidens ubegrænsede og utæmmede globalisering, kunne man udelukke finanskrisen for altid. Så meget desto mere, fordi tegnene på en forestående krise faktisk er til stede.

1. For det første er statsgæld og privat gæld højere end nogen sinde ... Både statsgæld og privatgæld i de 44 mest indflydelsesrige lande har nået 235 % af BNP, sammenlignet med 190 % af BNP i 2007. Især er amerikanske lån til studerende og kinesiske bankers gæld vildt ude af kontrol. Uden at medregne at sikre betaling af de fremtidige pensioner, som pensionister en dag vil hævde deres ret til, og det er ikke medregnet.
2. Selskabernes aktieværdier er ude af proportion. Og hvad mere er, de seneste fusioner eller opkøb stiger i en eksponentiel rate ude af proportion med de profiler, som disse firmaer nogen sinde vil tjene. Og det er disse værdiansættelser, totalt kunstige, der har forårsaget fraværet af bekymringer over deres modparter: gældsmængden.
3. Bankregler i USA, der blev etableret i kølvandet på finanskrisen i 2007, vil blive nedgraderet og således give amerikanske institutioner en konkurrencefordel over deres konkurrenter og tvinge disse til at påtage sig nye risici i dette område og således gøre den generelle gældsbyrde større.
4. Hverken global vækst eller inflation vil betale

regningen nu eller i fremtiden, for at sluge sådanne gældsposter. En måned fra i dag, eller et år eller ti år fra i dag, vil udlånere indse, at deres udlån intet er værd, og de vil begynde at gå i panik og blive bange. Det vil blive udløst af en mere eller mindre ubetydelig begivenhed i Italien, USA, Kina eller Mellemøsten. Centralbanker vil ophøre med at opføre sig som legale Madoff'er og reducere mængden af gratis penge, de nu giver bankerne. Regeringer og selskaber vil se en massiv stigning i låneomkostninger, og for nogles vedkommende vil man stille krav om massive opsparinger for ikke at gå bankerot. Krisen vil vende tilbage, og sammen med den, arbejdsløshed og forringet købekraft.«

Han tilbyder selvfølgelig ikke nogen løsning – kun at skære ned på gælden og gennemføre »finansiel lovgivning på internationalt plan«. En Glass/Steagall-reorganisering af det vestlige finanssystem eksisterer ikke i hans verdenssyn – men han ved helt bestemt, at kollapset kommer.

Økonomisk rådgiver til den tyske regering advarer, rentestigning kunne fremprovokere bankkrise

27. juli, 2017 – Isabel Schnabel, et ud af fem medlemmer af Tysk Økonomisk Ekspertråd, advarede i dag om, at en stigning i rentesatsen kunne fremprovokere en ny finanskrise pga. af bankernes derivat-væddemål om rentesatserne. Schnabels udtalelser blev udgivet af *Frankfurter Allgemeine Zeitung* som

en del af tyske økonomers respons til Janet Yellens (chef for Federal Reserve) udtalelse, »ikke flere finanskriser i vores levetid«. Alle de interviewede: Clemens Fuest, Peter Bofinger, Jens Weidmann, Axel Weber og Isabel Schnabel, udfordrede Yellens udtalelse og opremsede det, der efter deres mening stadig udgør en kilde til risici for systemet, men det er kun Schnabel, der har sat fingeren på det ømme punkt. De andre skvaldrer om kapitaltilstrækkelighed, statsgæld og de sædvanlige dogmer om budgetnedskæringer.

»En fare for stabiliteten er de høje risici for ændringer i rentesatserne, der f.eks. er blevet opbygget i bankregnskaberne«, skriver FAZ i sin rapportering af Schnabels synspunkter. »En pludselig stigning i satserne kunne true bankernes solvens«, advarer Schnabel. Desværre er der ingen, heller ikke Schnabel, der nævner løsningen: Glass-Steagall.

FAZ har også en side med tre artikler, dedikeret til »ti år efter IKB-bankskandalen«, hvor de gennemgik finanskrisen. Norbert Kuls fra New York nævner USA's Angelides-kommissionens rapport, der opregner afregulering blandt krisens årsager, men igen omhyggeligt undgår at nævne de to, forbudte ord (Glass-Steagall...).

Den 25.juli rapporterede *Financial Times* om endnu en kilde til søvnløse nætter for ECB-præsident Mario Draghi, de såkaldte »zombie-selskaber«, hvis overlevelse afhænger af rigelige penge fra centralbanken, og hvis antal i dag er højere end i 2008. Merrill Lynch har gennemført en undersøgelse af sådanne zombie-selskaber ved at undersøge den såkaldte rentedækningsrate (dvs., med hvor stor lethed, et selskab kan betale renterne af sine lån, -red.), og som udgør forholdet mellem indkomst før renter og skatter (EBIT) og rentebetalinger. Undersøgelsen definerer et zombie-selskab som et selskab med en rentedækningsrate »på eller under 1 gang« indkomsterne. Raten af sådanne selskaber er i dag på 9 %.

Hvert træ i skoven vil falde

Leder fra LaRouche PAC, 26. juli, 2017 – Vi befinder os ved et punkt, hvor vi kan sænke hele svindlen med Trump/Russia-gate på begge sider Atlanten, og ændre den strategiske dynamik fra defensiven til offensiven, fremførte Helga Zepp-LaRouche i dag. Denne offensiv betyder at begrave Wall Streets og City of Londons morderiske spekulationssystem og bringe USA og Europa ind i fuldgyldigt samarbejde med det kinesisk-russiske Bælte & Vej Initiativ.

De eksplosive afsløringer, der kan bruges til at sænke Russia-gate farcen, er blevet leveret i det åbne memo, der er sendt til præsident Trump af Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPS), og som rapporterer om professionelle kriminaltekniske undersøgelser, udført på den såkaldt »russiske hacking« af DNC-computere under den amerikanske præsidentvalgkamp i 2016. Disse tekniske undersøgelser viser, at operationen ikke var et »hacking-job«, men derimod et insider-»læk« – dvs., at det umuligt kunne have været udført af Rusland.

Samtidig med, at nyheden om VIPS-memoet begynder at komme ud – anført af aktivister og publikationer fra LaRouche-bevægelsen i hele verden, og på sådanne steder som den russiske nyhedstjeneste RT og i Zero Hedge – har Ray McGovern, en pensioneret CIA-analytiker og VIPS-leder, optrappet affæren ved at rette fingeren direkte mod tidligere FBI-direktør, James Comey, blandt andre. I et videointerview til RT, udgivet på deres website i dag, blev McGovern spurgt, hvorfor han mente, FBI ikke havde undersøgt DNC's computere og udført nogen kriminaltekniske undersøgelser.

»Svaret på dette er noget, som Kongressen og præsidenten bør

forfølge. Det er *latterligt*, at James Comey, tidligere FBI-direktør, skulle sige, 'Åh, Demokraternes Nationalkomite ville ikke lade os undersøge deres computere'. Vi taler om en krigshandling her, ikke sandt? ... Det er embedsmisbrug! ... Var han med i denne lille operation, der var mulig gennem CIA's evne til at 'sløre'? Jeg kender ikke svaret på dette, men præsident Trump skulle kunne være i stand til at finde ud af svaret på det.«

Det er præcis, hvad Trump må gøre. Han må fastslå, hvem, der er ansvarlig; stille dem for retten; og sikre, at »ethvert træ i skoven vil falde« og nedtage alle aktiver internt i USA's efterretningssamfund, som er i stald hos Det britiske Imperium – og ligeledes dem, der er forskanset i hans egen regering, og som giver ham råd om ikke at opfylde sit kampagneløfte om at genindføre Glass-Steagall og ikke gå fuldt og helt med i Bælte & Vej Initiativet.

Briternes satsning går ud på at sikre, at, når det transatlantiske system disintegrerer – hvilket kunne ske, hvornår, det skal være – så er der ingen stabile, fungerende regeringer, der er åbne over for at vedtage de nødvendige politikker, især, hvis de presses til det af deres vælgere. Dette er grunden til, at briterne er i færd med at destabilisere flere regeringer i hele Europa, og til, at de forsøger at gennemføre et statskup imod Trump-administrationen i USA. Og det er ligeledes grunden til, at vi må sørge for, at det mislykkes for dem.

Foto: Tidligere vicejustitsminister James Comey (venstre) sammen med præsident Barack Obama (midt) og afgangende FBI-direktør Robert Mueller (højre) ved Comeys nominering til at blive den syvende direktør for FBI. 2013. (FBI photo)

Russia-gate afsløret som total svindel – Det haster med en offensiv for et amerikansk -russisk-kinesisk Nyt Paradigme

Leder fra LaRouche PAC, 25. juli, 2017 – VIPS-rapporten, som vi dækkede i går[1], viser, at Demokraternes Nationalkomites (DNC) computere ikke blev hacket, men at WikiLeaks' offentliggørelse blev lækket af nogen, der havde adgang til DNC's servere. Der blev brudt ind i de samme servere i juli for at miskreditere WikiLeaks' information, gennem at ændre metadata til at reflektere russisk hacking. En erklæring med flere detaljer er udlagt på LaRouche PAC. Helga Zepp-LaRouche påbød, at denne erklæring, samt nedenstående video, skal cirkuleres internationalt, og på alle tænkelige sprog. »Gå til den som død og helvede«, lød hendes instrukser.

Denne rapport sprænger de 'falske nyheder' om russisk indblanding i det amerikanske præsidentvalg i småstykker, og sammen med dem, den konstruerede russofobi, der har domineret de amerikanske medier og det meste af Kongressen i det seneste år. Det involverer også CIA og FBI i den beskidte operation, da det er blevet afsløret, at CIA har udviklet programmer til at skabe et falsk spor til kilden til hackerangreb, de rent faktisk selv udfører – præcis, som det fandt sted i dette tilfælde. Obamas håndgangne mænd, tidligere DNI-chef James Clapper og CIA-chef John Brennan, som begge stadig er i front af kupforsøget mod præsident Trump, må omgående efterforskes, både af et nyligt udpeget særligt råd og af USA's Kongres.

I dag påpegede Lyndon LaRouche, at denne forræderiske operation var rettet mod, ikke alene at ødelægge præsident Trumps indsats for at afslutte imperieopdelingen af USA kontra Rusland og Kina, men også at ødelægge hele den amerikanske økonomi. Trump har ført kampagne for en genindførelse af Glass-Steagall, storstilet infrastrukturudvikling og en tilbagevenden til Alexander Hamiltons Amerikanske Økonomiske System. Men, han er blevet tvunget til at bruge sin tid på at forsvare sig mod de løgnagtige og ondsindede anklager om »aftalt spil« med Rusland. Dette har han gjort på beundringsværdig vis og har arbejdet sammen med Rusland for at besejre ISIS samtidig med at arbejde på den Nye Silkevej – men det har været på bekostning af de presserende nødforholdsregler, der kræves for at genrejse den amerikanske økonomi og forberede sig til det fremstormende kollaps af finansboblen, der blev skabt under Obama.

Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov identificerede dette aspekt af den af Obama skabte krise. I samtale med en kurdisk avis i dag sagde Lavrov, at både USA og Rusland »arvede en bunke problemer« fra Obama-administrationen, som »valgte at gøre ubehagelige ting for at underminere de amerikansk-russiske relationer«, og som skabte det anti-russiske »massehysteri«.

Trump udviser personlig styrke i konfronteringen af disse korrupte efterretningsnetværks forbrydelser. I dag beskrev han det CIA-program under Obama, der bevæbnede og uddannede terrorister i Syrien til at vælte Assad-regimet – et program, som Trump lukkede ned tidligere på ugen – som en »massiv, farlig og ødsel« operation imod en suveræn stat. Tidligere ambassadør Chas Freeman roste Trump for dette træk og sagde, at det illegale CIA-program bidrog til »hundrede tusinder af dødsfald blandt syrere og mange flere millioner fordrevne«.

Dette er et stort mulighedernes øjeblik. En afslutning af »regimeskifte-forræderiet« mod præsident Trump er både mulig og presserende, for at vi kan koncentrere os om at genopbygge

den forfaldne, amerikanske økonomi og tilslutte os Kina og Rusland omkring den Nye Silkevej, for at genopbygge hele verden sådan, som LaRouche-bevægelsen har promoveret det i det seneste halve århundrede.

Foto: Præsident Trump taler på en international spejderlejr i West Virginia, 24. juli, 2017. (Whitehouse Photo)

[1]

<https://consortiumnews.com/2017/07/24/intel-vets-challenge-russia-hack-evidence/>

Sverige: Bankopdeling igen i front på det svenske Vänsterpartiets dagsorden

24. juli, 2017 (Stockholm) – I en lang kronik i Svenska Dagbladet i dag kræver Ulla Andersson, økonomisk talsperson for det svenske Vänsterpartiet, bankopdeling og en række forholdsregler for at begrænse de finansielle risici for svenske skatteborgere. Under overskriften, »Jättebanker sætter Sverige i en riskfyldt position« <https://www.svd.se/jattebanker-satter-sverige-i-en-riskfyldt-position>, påpeger hun de fire store, svenske bankers enorme proportion i forhold til den svenske nationaløkonomi. »Sverige har en banksektor i en størrelse, som få andre lande har. Vi er på en tredjeplads, når man tager bankernes totale aktiver i betragtning i forhold til BNP. Kun Schweiz og Holland har større banksektorer«, skriver Andersson og påpeger, hvordan dette udgør en fare for beskæftigelsen, velfærd og

statsfinanserne i tilfælde af en finanskrise.

Andersson understreger, at, på trods af de nye EU-regler om bail-in, så er det skatteborgerne, der bærer hovedrisikoen. Landets fire store banker kontrollerer 70 % af al kredit og er »forbundet til hinanden ved at eje hinandens sikrede obligationer, hvilket betyder, at, hvis en af bankerne har problemer, kommer alle de andre automatisk ind i farezonen«. Det er ligeledes tilfældet, tilføjer hun, at den implicitte garanti får bankerne til at vokse sig endnu større, da de låner billigere end andre banker på markedet. Ifølge Centralbanken sparer disse fire banker SEK26 milliard svenske kroner om året.

Andersson fremfører, at spørgsmålet drejer sig om »en banksektor af enorme proportioner i forhold til landets økonomi. Finansiell stabilitet må derfor altid være i fokus«. Hun kræver en bankopdelingslov og også en offentlig undersøgelse af bankstrukturer for at afgøre, hvordan den oligopole ('få udbydere') banksektor kunne brydes op. Andre forholdsregler kræves også, fremfører hun, for at begrænse risiciene i banksektoren.

I det seneste valg i 2014 satte Vänsterpartiet bankopdeling bag spørgsmålet om den præriebrand af privatiseringer af de svenske velfærds- og skolesystemer. (Dette blev sat på spidsen for nylig, da det i denne måned kom frem, at selv registrene over de hemmelige kørekort, inklusive i politi, militær og kontraspionagetjenester, blev outsourcet til IBM's kontorer i Serbien, den Tjekkiske Republik og andre lavtlønslande i Østeuropa). Med denne artikel placerer Andersson igen bankopdeling i front og centrum af partiets dagsorden lige i rette tid, før stormløbet af en ny, international finanskrise sætter ind.

Foto: Vänsterpartiets Ulla Andersson kræver en bankopdelingslov i Sverige for at beskytte de svenske skatteborgere.

Hvad der må gøres, før et nyt bankkrak slår til

Leder fra LaRouche PAC, 24. juli, 2017 – Advarslen om endnu et ødelæggende bankkrak i Europa og USA inden årets udgang, som fremførtes af *EIR* i maj og på et møde mellem medlemmer af Europaparlamentet i begyndelsen af juli, er i færd med at blive en overhængende fare. Det kræver en mobilisering til handling for at stoppe det.

Det italienske banksystem, der netop har måttet igennem tre, store bank-bailouts i kombination med »bail-ins« (eksproprieringer) af uheldige bankkunder, forsøger at rejse kapital, det ikke kan rejse, for at forhindre et potentielt kollaps, der kunne trække Tysklands banker med i faldet. Banker med hjemsted i USA har en eksponering på \$2 billion til dette truende kollaps af dårlige lån og endnu værre derivater, centreret omkring City of London.

Disse Wall Street-banker, ustraffet og givet bailouts siden 2008, har hurtigt opbygget bobler af selskabslån og kommercielle ejendomsderivater, der er større end de bobler af ejendomslån, der dengang nedsmeltede; raten af udeblevne betalinger på lån, og raten af bankerotter, stiger nu skarpt i disse bobler. En bange Federal Reserve har, endnu, ikke sat rentesatsen tilstrækkeligt op til at udløse det krak, som f.eks. IMF advarer om; men, ved at udsætte denne udløser af krakket, bliver det blot endnu mere økonomisk ødelæggende, når det kommer.

Præsident Trumps politik for samarbejde med Rusland og Kina, for fred og gensidig fordel, er rigtig og må forsvares imod alle de angreb, han af denne grund udsættes for. Men, denne

politik vil ikke overleve et nyt transatlantisk finanskraks kaos. Og han har ikke de økonomiske genrejsningsplaner for Amerika, han sagde, han havde, til at afværge et sådant krak.

Der må meget hurtigt mobiliseres til handling, sluttelig fra det amerikanske folk og deres organisationer.

Det første, der må ske, er, at en Glass/Steagall-opdeling af kommerciel bankpraksis og investeringsbankpraksis må vedtages, med omgående ikrafttræden, for at bryde Wall Streets gigantiske spekulationskasinoer op.

Lige siden Glass/Steagall-loven begyndte at blive nedbrudt for 50 år siden, har Wall Streets banker og fonde – og altid med deres farligste operationer i London! – redet økonomien som en mare, en økonomi, der ikke kan vokse uden finanskrak, og som, siden 2008, ikke kan vokse i det hele taget. Glass/Steagall-opdelingen må begynde nu, for at forhindre det nye, truende bankkrak.

Dernæst må der udstedes kredit fra en national, statslig kreditinstitution – se artikel af *EIR's* stiftende redaktør, Lyndon LaRouche, »The Lost Art of the Capital Budget«[1], der er genoptrykt i *EIR* af 21. juli – snarlig kredit i billionklassen, med en løbetid på 20-25 år og til lave renter.

Formålet er højteknologiske investeringer i ny, mere produktiv *infrastruktur*, der kan erstatte den amerikanske økonomis aldrende ledbånd, øge produktiviteten og atter skabe produktiv beskæftigelse. Det kan ikke, og vil ikke blive, gjort gennem privat investering. Præsident Trump må lære dette, og Wall Street-folk omkring ham, såsom finansministeren (Mnuchin), må gå.

En storstilet udvidelse af USA's rumforskningsprogram vil være drivkraften bag denne genrejsning sådan, som præsidenten har erklæret i et budskab via fjernsyn i marts måned.

Men, at konfrontere dette truende finanskrak, og at imødegå

denne nødsituation gennem handling, afhænger nu primært af, at det amerikanske folk faktisk stiller krav om disse handlinger, som om vi befandt os i de sidste uger af en præsidentvalgkamp.

Dernæst vil præsidentens plan om at samarbejde med Kina og Rusland blive en enorm fordel, der især vil udspringe af det storslåede »win-win«-byggeprojekt – Beijings Nye Silkevej i hele Eurasien og Afrika. Lad sådanne højhastigheds-jernbanekorridorer, f.eks., blive bygget i hele Nordamerika. USA er potentielt en fuldgældig partner i Bælte & Vej Initiativet.

Foto: En statue på spiret af Duomo-katedralen i Milano, Italien, skuer ud over den indre by og finansdistrikt. (Photo:(Stefano Stabile / Wikimedia Commons / CC BY-SA 3.0)

[1] Førsteudgaven kan læses her:
http://www.larouchepub.com/lar/2007/3402art_capital_bdgt.html

Ny bankkrise inden årets udgang? Bankkunder og pensionister bliver ofret for spekulationssvindl! Af Helga Zepp-LaRouche

Vælgerne gør klogt i at anskueliggøre den brutalitet, med hvilken pensionerne i det amerikanske midtvesten bliver halveret, og de italienske bankkunder bliver eksproprieret.

Hvis det kommer til et stort krak – og der bliver flere og flere tegn på dette – bliver befolkningens livsopsparinger, såvel som dens levebrød, skrappelløst ofret.

Der findes kun ét middel mod dette: Det transatlantiske finanssystem må, i hvert eneste land, fuldstændig reorganiseres gennem en Glass/Steagall-bankopdeling, før det kommer til et kollaps. De tyske vælgere, der skal beslutte sig den 24. september, bør nøje tænke over, at BÜSo (Bürgerrechtsbewegung Solidarität; Borgerrettighedsbevægelsen Solidaritet, det tyske, politiske parti, som Helga Zepp-LaRouche er formand for, -red.) er det eneste parti, der overhovedet advarer om denne krise og har en løsning på denne krise parat.

Download (PDF, Unknown)

Amerikas fjende nummer Ét er Wall Street

Leder fra LaRouche PAC, 24. juli, 2017 – USA befinder sig nu i sit ottende år med en årlig økonomisk vækst på under 2 %, med en økonomisk infrastruktur, der er ved at falde fra hinanden, og ødelagt af dødsfald relateret til narkotikamisbrug blandt en befolkning i sin bedste alder, med faldende skatteindtægter og med enorme gældsbobler med udeblevne betalinger og på vej mod et finanskrak. Hvor tåbeligt er det så, at formanden for generalstabscheferne, general Dunford, ikke kan blive enig med sig selv, om nationens topfjende og top-nationale sikkerhedstrussel er Rusland, Kina eller Nordkorea!

Denne fjende er Wall Street og finansmagten i London, som det

er allieret med. Der er en hel del, der beviser, at det amerikanske folk indser dette. Men deres valgte repræsentanter vil ikke give dem et lederskab for at bryde Wall Streets kasinoer op og standse et »nyt 2008-krak« således, at økonomien faktisk kan blive genopbygget.

De fleste amerikanere er klart ikke enige i »Russia-gate«, det hektiske forsøg på at feje befolkningen ind i en ny McCarthyisme imod præsident Trump, og som blev indledt af personer fra britisk efterretning for mere end et år siden og stadig dominerer de nationale medier. De vil have, at det stopper. De støttede, at Glass-Steagall kom med i begge partiers nationale valgprogram. En nylig opinionsundersøgelse viser, at flertallet af alle vælgere ønsker skat på benzin sat op og anvendt til at bygge ny infrastruktur. De ønsker en genopbygning af nationens industrikapacitet, og rumforskning vækker større interesse hos potentielle astronauter end nogen sinde før.

Men på samme måde, som Wall Street indfangede 'tea party'-bevægelsen fra 2009, med dens modstand mod bail-out og Wall Street, og forvandlede den til »nul-regeringspartibestyrelsen« i det nuværende Repræsentanternes Hus; så er præsident Trump nu omgivet af en regulær Wall Street-liga, der er modstander af Glass-Steagall, af enhver intervention for at genoplive den industrielle økonomi og enhver indblanding i Wall Streets fremstormen mod endnu en nedsmeltning af lån, der er omdannet til finansielle instrumenter. Et medlem af denne liga, finansminister Mnuchin, er så bestikkelig, at han pålagde udenrigsminister Tillerson finansielle sanktioner for ikke at være tilstrækkelig anti-russisk.

Det er grunden til, at LaRouche Politiske Aktionskomite – LPAC – nu har mobiliseret for at bekæmpe Wall Street – og City of London – og forhindre et transatlantisk finanssammenbrud, værre end i 2008. Præsidentens vitale fredspolitik i samarbejde med Rusland og Kina, der på beundringsværdig vis fastholdes imod krigsslagordenen i medierne, Kongressen og

efterretningstjenesterne, vil blive fejlet bort, hvis vi tillader dette sammenbrud at slå til.

Handlingerne under denne mobilisering er en Glass/Steagall-reorganisering af bankpraksis og kredit, finansiering af nye, fysiske infrastrukturprojekter over hele kontinentet, en accelereret tilbagevenden til rumforskning og et forceret program for udvikling af fusionskraft. I alle disse spørgsmål vil samarbejde med Kinas Bælte & Vej infrastrukturinitiativ være af afgørende betydning.

Fjenden er Wall Street; den må brydes op.

(photo Alex Proimos / Flickr / CC BY-NC 2.0)

Stop det næste økonomiske kollaps – LaRouches Fire Love, NU! LaRouchePAC Internationale Webcast, 21. juli, 2017

Benjamin Deniston: Vi har et par vigtige afsnit til jer i dag, inklusive annonceringen af en nødmobilisering, der i dag lanceres af LaRouchePAC, med et krav om forebyggende handlinger, der er nødvendige for at standse et nyt finanskollaps – et kollaps, der er værre end krisen i 2008. Det kommer vi til.

Vi vil også afspille en video med en appel fra fr. Helga Zepp-

LaRouche, der taler direkte til det amerikanske folk; med en opfordring til, at det amerikanske folk rejser sig og forsvarer præsident Trump, især med hans løfter om at genopbygge den amerikanske økonomi gennem at vedtage Glass-Steagall og satse på det Amerikanske Økonomiske System. Videoen kommer lige om lidt.

Vi vil afslutte med nogle rapporter direkte fra gaden om LaRouche Politiske Aktionskomite (LPAC) i hele landet. Så bliv her på kanalen, for dette får du med sikkerhed ikke i medierne i dag, og som er en ægte aflæsning af, hvad det faktisk almindelige, patriotiske, amerikanske folk ønsker; hvad de tænker nu, og hvad de ønsker at gøre.

Men før vi kommer til disse to sidstnævnte afsnit, har vi i dag en meddelelse om, at LaRouchePAC udsteder en nødmobilisering og kræver, at de relevante regeringer griber til forebyggende handlinger for at standse et nyt kollaps af det transatlantiske finanssystem. I løbet af de seneste 24 timer har både Lyndon og Helga LaRouche krævet denne nødmobilisering; der skal føres både i USA og i nationerne i hele Europa for at kræve, og gennemtvinge og forlange, at de relevante regeringer – inklusive præsident Trump – griber til de nødvendige, forebyggende handlinger for at reorganisere finanssystemet og reorganisere det økonomiske system. Og at gøre dette, før den nye sammenbrudskrise rammer. Alle, der følger os her på LaRouchePAC, ved, at de forebyggende handlinger, der må foretages omgående, er absolut krystalklare. Vi har LaRouches økonomiske genrejsningsprogram, Fire Love, der begynder med vedtagelse af Glass-Steagall som blot det første, indledende skridt.

Før vi kommer nærmere ind på dette, vil vi belyse den kendsgerning, at der er nye diskussioner og nye bekymringer om mange mulige udløserpunkter for denne nye finanskrisen. Vi har f.eks. nye udviklinger i den såkaldte italienske bankkrise; der faktisk ikke er begrænset til Italien, men det er, hvad man diskuterer. I de seneste par dage har diverse

finanseksperter advaret om, at 16 ud af 19 italienske banker – det er 85 % af bankerne i Italien, 16 ud af 19 – i øjeblikket ikke kan leve op til de europæiske standarder mht. misligholdte lån (Non-performing Loans; NPL)[1]. Det rapporteres, at disse banker skal rejse \$32 milliard for at leve op til EU-standarder. Denne helt nye udvikling kommer i sammenhæng med en igangværende krise i eurozonen. For eksempel har Marco Zanni, både i sine egne interviews med andre publikationer og i interviews med LaRouchePAC, advaret om, at vi nu har kurs mod en ny bankkrise. Han har udtalt sig offentligt imod dette og har meget nøje overvåget situationen med de italienske banker og eurozone-banker. Under diskussionen i morges med fr. Helga Zepp-LaRouche, kom hun med en meget klar pointe. Hun sagde: »Hvis der er amerikanere, der tror, at dette er et italiensk spørgsmål, eller dette er et europæisk spørgsmål, så må I hellere tro om igen og indse, hvad situationen er.« Det er almindeligt kendt, at amerikanske banker har en derivateksponering på over \$2 billioner over for europæiske banker. Det er ikke noget nyt; vi så det i 2007, 2008, 2009. Det transatlantiske banksystem er så indbyrdes sammenflettet og afhængigt, at en nedsmeltning i en hvilken som helst af disse regioner let kan sende hele systemet til tælling.

Det er den situation, vi ser på i Europa. I USA er der signaler over det hele. For eksempel situationen i Texas, hvor, den 11. juli, *Houston Chronicle* rapporterede, at selskabers misligholdelse af lån i hele staten Texas i dag allerede er højere, end den var under krisen i 2008-2009. Så selv om vi angiveligt ikke er i en krise – det er, hvad man fortæller os – så er graden af selskabers misligholdelse allerede højere i Texas i dag, end den var under krisens højdepunkt, da den sidst voksede frem. Dette omfatter visse helt enestående situationer. For eksempel, en situation, der beskrives som »uhørt«, en begivenhed uden fortilfælde; og det var sammenbruddet af en Houston-baseret, privat kapitalfond ved navn EnerVest, Limited, der vurderedes til \$2 milliard.

Men, efter dens kollaps, vurderedes den helt ned til nul. Før denne begivenhed ville typiske tab fra denne form for situation, hvor en privat kapitalfond går ned, ende med et tab på 25 %. Her har vi tab på 100 %. Dette bliver åbenlyst indrømmet som en begivenhed uden fortilfælde. *Wall Street Journal* interviewede under sin dækning af det eksperter, der advarede, »Flere andre energi-fokuserede fonde er i fare for en lignende situation«.

Ud over denne specifikke situation i Texas er det velkendt, at graden af selskabers misligholdelse i hele landet allerede var i støt stigning i hele 2016 og fortsættende i 2017. Der er endnu en situation omkring restancer i billån, der nu er på et niveau, der kan sammenlignes med restancerne i ejendoms lån i 2006, umiddelbart inden kollapsedet af boblen i ejendoms lån. Jeg håber, vore seere er klar over, at billån er blevet brugt til en lignende virkning med at skabe værdipapirer og andre bjerge af svindellån på basis af disse oprindelige lån. Man er bekymret for, at restancerne på billånene på samme måde kunne udløse en krise.

Og så har vi selvfølgelig den igangværende saga om de uophørlige bailouts med politikken for kvantitativ lempelse. I Europa sender enhver blot antydning eller diskussion om, at den Europæiske Centralbank skal nedskære deres QE – kvantitativ lempelse – bailout-program omgående markederne ud i uro. Så her otte, ni år inde i dette fortsatte bailout-program, sender den blotte nævnelse af at nedskære dette en lille smule markederne ud i krise; for blot at give jer en fornemmelse af, hvor følsom situationen er dér.

Vi bringer disse punkter frem, fordi de blot er nogle mulige punkter, der kunne udløse denne krise. Jeg vil gerne understrege, at Helga Zepp-LaRouche her til morgen specifikt satte fokus på den italienske banksituation som et kritisk område, man skulle overvåge. Men dette er blot mulige udløserpunkter; ikke ét af dem er i sig selv årsagen. Ethvert af disse punkter kunne gå af, de kunne udløse nedsmeltningen;

eller, det kunne blive noget helt andet. Som vi drøftede det med Lyndon og Helga LaRouche, så er årsagen den samme, systemiske fallit i hele det transatlantiske system, der stod bag krisen i 2008, og som ikke blev løst på nogen som helst måde af bailout. Helga understregede her til morgen, at, ikke alene løste bailout ingenting; det førte faktisk systemet over i en fremgangsmåde med reel, accelereret udplyndring af befolkningen i USA og Europa. Udplyndring af det amerikanske og europæiske folk i et desperat forsøg på at opretholde og fortsætte denne boble. Vi har nu nået et nyt vendepunkt i denne krise.

Vi kunne nævne mange ting om dette, men blot et par udviklinger, der er sket i de seneste dage: Nye rapporter om de ødelæggende virkninger af nedskæringer af pensioner, som et resultat af Obamas politikker. Vi har især et tilfælde med Multi-employer Pension Fund Reform Act[2], som Obama underskrev og satte i kraft i 2014; hvilket angiveligt skulle have været et forsøg på at redde mange pensioner fra at gå ned, til trods for, at disse pensioner angiveligt skulle være garanteret til de mennesker, der indbetalte til dem og havde tjent dem. Vi hører nu, at nedskæringer på op til 63 % af disse pensioner er blevet annonceret over for medlemmerne af Cleveland Stålarbejdere Lokal 17. Dette er blot ét eksempel, og det første eksempel, på, hvad der kunne blive en hel bølge af massive nedskæringer af pensioner for denne form for arbejdere, som et resultat af disse politikker fra Obama-æraen. Det er sikkert overflødig at sige det, men det er altså en massiv nedskæring; man tager folk, der har planlagt en anstændig middelklasse pensionisttilværelse, og nu kastes de ud under fattigdomsgrænsen. Dette truer med hjemløshed for mange af disse mennesker.

Det er blot ét eksempel. Mere generelt er det også blevet annonceret, at 33 forskellige stater i hele nationen nu rapporterer om nedgang i deres forudsete indtægter. Hvilket betyder, at vi må være forberedt på fornyet diskussion om

nedskæringspolitik i hele landet i diverse stater, som respons hertil. Og, som vore seere er udmærket klar over, så har vi selvfølgelig det igangværende, fysiske sammenbrud af USA; hvilket er et absolut indbyrdes forbundet og indbyrdes afhængigt spørgsmål. Den basale, nødvendige finansiering for blot en minimal, basal vedligeholdelse af vore infrastruktursystemer – de systemer, der holder vores økonomi i gang, der holder folk i live – er blevet nægtet; er blevet fjernet under dette sindssyge, Wall Street-kørte, spekulative system.

Pointen er, at dette system er mere råddent, end det var i 2008. Ethvert af det amerikanske folks fysiske vilkår er værre, end det var i 2008, som et resultat af Bush' og Obamas politik. Vi er nu ved et punkt, hvor boblen igen er rede til at briste; der er mange mulige udløsere. Som respons til denne situation har Lyndon og Helga LaRouche understreget, at vi må kræve forebyggende handling. Vi kan ikke vente på, at krisen rammer og så respondere i sammenhæng med et krisescenarie. De relevante regeringer må gå ind og intervenere og forhindre et sammenbrud med LaRouches Fire Love-programmet. Hvis vi venter på et kaotisk kollaps, kunne det være for sent.

LaRouches Fire Love-program er ganske enkelt, det er meget klart. Man kan finde mere information på LaRouchePAC-websiden. Programmet begynder med 1) Glass-Steagall; en anerkendt, kraftigt støttet handling for at omstrukturere banksystemet ved at rejse en brandmur mellem legitim, standard, kommerciel bankpraksis og så de mere spekulative hasardspilspraksisser af den type, der praktiseres af investeringsbanker og Wall Street. Simplet hen adskille dem; det er alt, man behøver gøre som første skridt.

Hr. LaRouches trin 2 er at komme ind med et statsligt banksystem i Hamiltons tradition. Skab en ny nationalbank, der kan udstede kredit til disse kommercielle banker og andre banker til at finansiere et finanssystem, der er frit og uafhængigt af Wall Street, City of London og disse

internationale finansoligarker. Det er, hvad vor nation har gjort på forskellige tidspunkter i hele vores historie; det er en politik, der er rodfæstet i den Amerikanske Forfatning og vor nations grundlæggelse, for at have statslig, national kontrol over det monetære system, over vores kreditpolitik. For at sikre, at vi kan kontrollere, hvordan vi bruger vores penge, hvorhen vi dirigerer vores kredit, og at vi ikke er prisgivet Wall Streets eller et internationalt finanskartels luner.

Men det bringer os frem til punkt 3, som virkelig er afgørende for hr. LaRouches enestående indsigt i realøkonomisk vækst og genrejsning; og det er at sikre, at vi ikke blot skaber kredit til jobs som sådan, men at kreditten må gå til produktive jobs, der øger arbejdskraftens fysiske produktivitet; der øger den fysiske nettoproduktion af de varer, der er nødvendige for at det amerikanske folk kan opretholde samfundet. Der må være en forståelse og en prioritering af kreditudstedelse til ting, der med garanti har denne fysiske væksteffekt, der vil skabe en anti-entropisk forøgelse af vækst i den amerikanske økonomi. En fremtrædende komponent i dette er infrastruktur; en genopbygning af infrastrukturen; opbygning af en ny infrastrukturplatform for vores land, på et højere niveau. Det er denne form for fysiske investeringer, der behøves. Som et nationalt, højhastigheds-jernbanenet, der helt vil forandre transport i hele landet. Nye vandsystemer, nye energisystemer; sådanne ting.

Det 4. punkt i LaRouches Fire Love er et forceret program for termionuklear fusionskraft; og dens anvendelse til at støtte en ny rummission, med videnskab som drivkraft, for udvikling af Månen og udvidelse af menneskehedens snarlige aktivitet i Solsystemet. Og igen; dette er rodfæstet i hr. LaRouches erkendelse af, at dette er en form for investeringer, der ikke bare koster penge. Men de fremmer og fremtvinger faktisk den form for teknologiske og videnskabelige revolutioner, der rykker hele samfundet opad. Apolloprogrammet, det forcerede

Måneprogram, betalte mange gange den oprindelige investering tilbage gennem effekterne af de nye teknologier, der blev udviklet til denne mission, og som dernæst blev benyttet i hele økonomien. Det er basal, økonomisk vækst; og hele denne pakke er nødvendig, som et hele, som en totalitet, for at komme ud af denne krise.

Det er, hvad hr. LaRouche har sagt siden før nedsmeltningen i 2007-2008; og nu siger han det igen. Tiden er nu inde til, at folk lytter og griber til handling omgående, og ikke venter på, at dette her skal ske igen.

Vi ved alle – vi har diskuteret det – at præsident Trump viser en åbenhed over for at satse på dette program. Han har åbent udtalt sin støtte til Glass-Steagall. Han har åbent diskuteret det Amerikanske System for politisk økonomi; noget, der sandsynligvis ikke er blevet omtalt af nogen præsident i godt og vel 100 år. Spørgsmålet er sandsynligvis, om der overhovedet har været en præsident i dette tidsrum, der forstod, hvad det ville sige; vi skal nok tilbage til Franklin Roosevelt. Men Trump har lagt disse ting på bordet; han har opfordret til at støtte disse politikker. Men, det amerikanske folk må indse, at dette er en kamp. Han går op imod Wall Street; han går op imod City of London; han går op imod det britiske establishment med denne politik. Han har brug for den nødvendige støtte til at sikre, at han rent faktisk kan bringe dette program til at bære frugt.

Og vi er nu kommet til en særlig videotale, som Helga Zepp-LaRouche optog tidligere på ugen som en direkte appel til det amerikanske folk om ikke blot at læne sig tilbage og klage eller håbe. Men derimod at gribe til omgående handling for at sikre, at vores præsident har støtten til disse særlige spørgsmål og har mulighed for at gennemføre sit økonomiske revolutionsprogram. Det er ikke nogen let kamp; det er ikke en kamp, hvor hverken det ene eller andet udfald er garanteret. Lige nu er det en kamp, hvor udfaldet er åbent. Så vi afspiller nu Helga Zepp-LaRouches bemærkninger for jer.

(Se: Helga Zepp-LaRouches videotale, med dansk oversættelse:
<http://schillerinstitut.dk/si/?p=20761>)

Her følger resten af webcastet i engelsk udskrift:

DENISTON: So I think that was a very clear and appropriate message, and I think that transitions us directly to our concluding brief segment on the show today; which is the response that we're getting from the American people when we take this message to them. As you hopefully know, LaRouche PAC is not a news service; we're not just here providing information. We are a political action committee; we are active all around the country, online, social networks; but also in the streets around the nation. What we are getting is a very clear and strong response when the proper leadership – as Helga just displayed – is brought to the American people. Despite all of this crazy media bombardment and what Helga referenced in terms of the top-down control of the political parties trying to maintain these different narratives about Trump, about the election, about Russia, etc., etc. The reality is, the common American person has a very clear and immediate response when the actual issues of the economic breakdown, the fight against Wall Street, and the need to rebuild the country along the lines of LaRouche's Four Laws are brought to them. When these points are brought to them, they respond. Democrat, Republican, independent, Green, whatever. There is a unity in the American people that needs to

be mobilized, built upon, and rallied to support Trump on these specific measures, so he can take on Wall Street; take on the City of London; and preempt this crisis with the entire Four Laws program. So, with that, we have a very short additional video report we want to bring to you, featuring LaRouche PAC organizer Kevin Pearl from the Boston, Massachusetts area. He has a report on the activity and response he's getting from his direct activity with the American people.

KEVIN PEARL

: Hi. Kevin Pearl with the LaRouche Political Action Committee in Raynham, Massachusetts. I just wanted to give people a quick report of the responses that we've been getting out in the streets over the course of the last week; which is very different from what you might expect from the media reports. The reality is, a huge number of Democrats – particularly blue-collar Democrats – are thrilled to see us out here defending Trump. This is not a Republican-Democratic question. There's a division between those who want to reindustrialize and rebuild the country and are thrilled at the idea of Trump investing \$1 trillion or more in American infrastructure, versus those who are willing to defend the Wall Street financial casino at all costs. People are disgusted by the propaganda that Russia somehow stole the election. Many people sheepishly say, "Frankly, I like Putin. I think he's doing more to stop terrorism than Obama did or Bush did."

Many

people sheepishly admit that they themselves are Democrats; because they think that only Republicans support the President,

because of the media brainwashing. The reality is, Americans want to rebuild the country along the lines of Republicans that

think like Lincoln and Eisenhower, and Democrats that think like

Franklin Roosevelt and John Kennedy. It's time to cut the partisan crap and do that.

So, that's the sense that we're getting in the streets out here. That's my quick report for today. Keep in touch.

DENISTON: So, as you saw there, that's one taste of what we're getting. We also had similar reports from around the country. I'll just highlight very briefly a fun report we got from the greater New York Manhattan area; where one of our organizers was approached by a somewhat suspicious character who

was asking very probing questions and kind of trying to get under

our skin a little bit. At a certain point, when provoked, she said, "Well actually, I was told to come down here and harass you

guys, because you have some support of Trump as part of your presentation here on our street corner. I was alerted through my

Facebook group that we should go down here and harass you for being Trump supporters." We got into a basic discussion with the

woman; she agreed with us on everything we were talking about.

She wants Glass-Steagall, she wants the Four Laws program, she wants to rebuild the country. So, it's another example of how thin this propaganda is that's being put out by the media.

What

cuts through it is the economic reality of the situation and

the actions needed. So, if we can mobilize the American people – and that is your job out there as our audience, as our activists, as our supporters. One leading item we still have is our petition, calling on the Congress to support this activity to rebuild the country. We need to continue to build support around that; build support for the Four Laws program as a whole. Again, just to reiterate, we are now launching an emergency campaign to call for preemptive action. There are new signs that this system, which has been rotted to the core for many years now, and is only being supported by the looting of the general population; that this system is now coming to the point where it is ready to blow out again. It could be tomorrow; it could be next week. It's not a mechanical scenario where one particular event is going to trigger it; it could be any event. The problem is in the inherent nature of the system itself, not in any of these particular scenarios we cited earlier – although those should be watched as potential triggers. So, that's our situation now. That's our task before us. We are happy to bring you this show this week, and we will continue to bring you more information as things develop. Thank you for joining us at larouhepac.com.

[1] Et banklån regnes for misligholdt, når der går mere end 90 dage, uden at låneren betaler de aftalte afdrag og renter. Misligholdte lån – NLP'er – kaldes også »dårlige lån«.

[2] Multiemployer Pension Reform Act fra 2014 er en føderal lov, der havde til formål at tillade visse amerikanske pensionsordninger, der har utilstrækkelige midler og dermed

risikerer insolvens, at reducere de udbetalinger, de skylder pensions-indbetalerne.

Helga Zepp-LaRouches Appel til den amerikanske befolkning: Hjælp jeres præsident Trump med at opfylde sine valgløfter og genindføre Glass-Steagall

21. juli, 2017 – Der er nye udviklinger i verden, som de fleste amerikanere virkelig ikke har den fjerneste anelse om, fordi de gængse medier ikke rapporterer om det. Det er, at der meget hurtigt er ved at vokse en ny geometri frem i verden, som præsident Trump relaterer positivt til. For næsten fire år siden indledte Kinas præsident Xi Jinping en politik, som han kaldte den Nye Silkevej. Det, som det rent faktisk er, er – i traditionen efter den asiatiske Silkevej – at opbygge infrastrukturen i planetens indlandsområder i Asien, i Eurasien, i Afrika, i Latinamerika. Denne politik har forandret verden til det bedre. Det er blevet en særdeles attraktiv model, fordi den tilbyder den form for udvikling, der ikke var der før. Derfor er folk i Latinamerika og Afrika meget glade, for de ser for første gang håb og muligheden for at overvinde fattigdom for altid.

Præsident Trump har etableret en meget god relation med

præsident Xi Jinping. Lige siden mødet på Mar-a-Lago i Florida i april, er de to kommet virkelig godt ud af det med hinanden. Der er en meget god kemi mellem dem, og dette møde fungerer virkelig godt. Som et resultat sendte præsident Trump en repræsentation på meget højt niveau til Bælte & Vej Forum, som var et topmøde om dette nye initiativ, og som omfattede 110 nationer. USA blev repræsenteret af Matt Pottinger. I mellemtiden har de indgået mange positive aftaler – investeringsaftaler – især om eksport og import mellem USA og Kina.

Mødet mellem præsident Trump og præsident Putin fra Rusland i forbindelse med G20-topmødet i Hamborg var ligeledes meget positivt. På trods af forsøgene på at forhindre denne form for samarbejde, så indgik de en aftale om en våbenstilstand i Syrien og bragte håb om en afslutning på denne forfærdelige krig i dette land; og de-konfliktionen mellem de to militærstyrker fungerer.

På en anden front, nemlig Nordkorea, har den nye præsident Moon for Sydkorea ligeledes tilbudt direkte samarbejde mellem de to landes militær og diskussioner med Nordkorea. Dette støttes af Kina. Så med præsident Trumps nye, strategiske politik og forbedringen i relationerne mellem USA og Kina, og mellem USA og Rusland, befinder vi os potentielt i en helt ny geometri. Hvis præsidenterne for de tre mest magtfulde lande på denne planet – USA, Kina og Rusland – kan arbejde sammen om at løse problemerne i brændpunkterne, men også mere generelt etablere fuldstændig nye relationer og gå tilbage til en ny detente og afslutning af den Kolde Krig; så er dette så vigtigt for verdensfred og hele menneskehedens levebrød.

Der er dog et stort problem, en Akilleshæl. Det er, at, pga. den enorme kampagne imod Trump, Russia-gate, hele dæmoniseringen af Trump, har det endnu ikke været muligt for ham at opfylde sine valgløfter mht. økonomien. Og USA's økonomi er virkelig i færd med at kollapse; tallene er absolut afslørende. Der er bankerotter, og vi står på randen af at få

endnu et kollaps som i 2008; men denne gang langt, langt større, for alle tallene er langt værre. Infrastrukturen kolliderer. I New York har man i øjeblikket »Helvedessommeren«, med brand i tog og folk i panik; dette er simpelt hen en fuldstændig uholdbar situation. Det er derfor ekstremt presserende nødvendigt, at præsident Trump bliver støttet i opfyldelsen af sine valgløfter om at investere *mindst* \$1 billion i den amerikanske infrastruktur. Han har modtaget tilbud fra Kina, der tilbyder at investere \$60 milliard i amerikanske statsobligationer, som Kina ejer, i infrastruktur i USA. Der er andre tilbud om sådanne investeringer.

Problemet er, at der netop nu foregår en stor kamp. Demokraterne, der står bag Russia-gate, vil ikke tage ansvaret for årsagerne til, at de tabte valget; men det var politikken med globalisering, der gjorde de rige rigere og flertallet af befolkningen fattigere, og så selvfølgelig disse interventionskrige, der skaber ødelæggelse over hele planeten. Og Demokraterne vil ikke tage ansvaret for dette, og de vil ikke slippe Russia-gate. Men også de neokonservative i det Republikanske Parti forsøger at forhindre Trump i at forbedre relationerne med Rusland og med Kina; og i særdeleshed i at gennemføre nye love for Wall Street.

Men, dette er den afgørende ting. Trump må opfylde sit valgløfte om at gennemføre Glass-Steagall og gå tilbage til det Amerikanske Økonomiske System, som han har nævnt i flere taler; at han ønsker at gå tilbage til Alexander Hamiltons, Henry Clays, Abraham Lincolns og Henry C. Careys politik og gennemføre Glass-Steagall. Men han kan ikke gøre det alene. Han er involveret i så mange kampe, at han har brug for jer. Jeg appellerer til jer; støt jeres præsident på dette tidspunkt i hans kamp. Vi befinder os på en enorm, historisk korsvej; vi kan rent faktisk bevæge verden ind i sikkerhed og forsøge at overvinde faren for termionuklear krig og civilisationens udslettelse, for altid. Jeg sagde for flere måneder siden, at, hvis præsident Trump lykkes med at forbedre

relationerne med Rusland og Kina, kan han blive én af de største præsidenter i amerikansk historie. Det er fortsat min absolutte overbevisning; men han kan ikke gøre det alene.

Tillad mig derfor, fra udlandet, at appellere til jer som amerikanske patrioter. Hjælp præsident Trump med aktivt at opfylde sine løfter.

Dette Prometheus-øjeblik

Leder fra LaRouche PAC, 20. juli, 2017 – Topmødet mellem Trump og Putin følges nu op af yderligere våbenstilstande i Syrien, som optakt til, som præsident Trump har sagt, en våbenstilstand i hele landet – således, at det snart kun vil være skuddene mod terroristerne, der løsnes i Syrien, indtil de er overvundet. Samtidig har USA's Udenrigsministerium og Ruslands Udenrigsministerium indledt to langsigtede, strategiske dialoger. Desuden bliver udvekslingen af nye ambassadører mellem Washington og Moskva fremskyndet, som de to præsidenter aftalte den 7. juli.

Men samtidig tromler en ukontrolleret, ude-af-kontrol global finansiell-økonomisk krise fremad, mod kaos og katastrofe. Italien konfronteres af deadlines for bankerot, og med deadlines for valg, der kunne optrælle hele eurosystemet, og sammen med det, hele det globale system. Sammenbrud i transport intensiveres og spredes i New York City, som, hvis det ikke imødegås med en overordnet plan for opgradering, vil spidse til på Labor Day (4. september), hvor passagertrafikken normalt stiger betydeligt. Og, som Diane Sare, under LaRouche PAC Policy Committee-webcastet mandag, 17. juli, påpegede, så er en infrastrukturkatastrofe i New York City en national og international katastrofe, og ikke en lokal affære.

Præsident Trump er under kraftig beskyldning fra løgnene omkring »Russia-gate«, men han kæmper imod med kampgejst.

Freelancejournalisten Finian Cunningham skrev i RT for to dage siden, »Det er åbenbart, at Trump er lammet af den giftige atmosfære af russofobi i Washington«. Men, selv om Trump-administrationen er under angreb, så er den tydeligvis ikke »lammet«. Det er Demokraterne, der er lammet pga. Russia-gate. De fleste Demokrater får ikke lov at gøre noget som helst på vegne af deres vælgeres interesser, der er et spørgsmål om liv eller død; det eneste, de må, er at rende rundt og råbe op om vrøvl om Rusland!

Men alt taget i betragtning, så, som Helga Zepp-LaRouche har påpeget, går den mest presserende del af præsidentens dagsorden – nemlig om de venskabelige relationer med Rusland og Kina, som kræves for at forhindre atomkrig og fremme samarbejdet om Silkevejen – på afgørende vis fremad. Men, den anden del af dagsordenen: Glass-Steagall, storstilet infrastrukturudvikling, og Lyndon LaRouches Fire Love – denne vitale del af dagsordenen er gået i stå. Derfor det fortsatte, ja, faktisk fremskyndede, styrt ud over klippekanten, med finansielt og økonomisk kollaps.

Af denne årsag fortsætter de hjerteskrærende »dødsfald som følge af fortvivlelse« hos vore amerikanske medborgere, og som blev udløst som en lavine af George W. Bush' og Obamas administrationers politikker, tilsyneladende stadig med at vokse i dag. Med flere end 90 dødsfald om dagen pga. narkooverdosis alene, er disse narkooverdoser nu, utroligt nok, blevet den førende årsag til dødsfald blandt amerikanere under 50 år. Dødsfald som følge af alkoholisme kunne endda overgå disse tal – alt imens tilfælde af decideret selvmord ikke kommer langt bagefter. Hvilket utroligt blodbad i fremtiden!

Og hvad siger vi så?

Vi siger, at spørgsmålet ikke handler om, hvad præsidenten har gjort. Spørgsmålet er derimod, hvad DU har gjort – i ånden fra Helga Zepp-LaRouches telefonkonference med aktivister i hele landet sidste søndag, 16. juli. Husk, hvad Lyndon LaRouche gjorde sammen med Reagan-administrationen i sidste århundrede. Hvad har du gjort for at skabe en bevægelse, der ikke lader sig standse, af mennesker, der forstår Lyndon LaRouches Fire Love og den presserende, dødelige nødvendighed af disse loves gennemførelse, og som disse mennesker nu kæmper for at få vedtaget?

Helga siger, at vi må skabe en mobilisering for kampen mod Wall Street, der forsøger at forhindre Glass-Steagall og de Fire Love. Vi står over for det samme i Europa, hvor Det britiske Imperium og dets allierede forsøger at standse den Eurasiske Landbro – en del af Verdenslandbroen – og det Nye Paradigme; de forsøger med alle midler at lægge det på is.

Vi må opfordre befolkningen til at træde frem – præsident Trump kan ikke gøre det alene. Han kæmper mod enorme odds – og hele formålet med »Russia-gate« er at forhindre ham i at opfylde sine valgløfter.

Vi må kæmpe for de \$4,5 billioner, der behøves til infrastruktur, ifølge det Amerikanske Civilingeniørselskab, eller endnu bedre, for de \$8 billioner, som er det skøn, der kommer fra China Investment Corporation. Hvis der udbryder kaos og panik i New York efter Labor Day eller tidligere, kunne ukontrollabelt kaos producere en uigenkaldelig katastrofe, endda en national katastrofe, eller værre endnu.

»Wall Street ER problemet«, sagde Lyndon LaRouche på dette tidspunkt i diskussionen. Senere tilføjede han, »Dette er et hovedspørgsmål, der må skubbes helt op til toppen, og som må gennemføres for at forhindre denne fare for økonomien som helhed.«

Helga fortsatte: »Vi må have en national og international

hastemobilisering. Når vi først har et kaotisk sammenbrud, kan alt ske. Vi sidder lige nu helt ude på kanten. De, der ikke går ind for Glass-Steagall, er kriminelle.«

Lyndon LaRouche tilføjede: »Vi må tvinge det igennem i vid udstrækning og få det gjort. Det er den eneste måde, hvorpå vi kan få reel handling.«

Lyndon LaRouche afsluttede diskussionen: »Jeg mener, vi sandsynligvis kan få noget i gang. Det er bestemt nødvendigt at tænke på at gøre det, og at handle på det.«

*Foto: Præsidenterne Putin og Trump. 6. juli, 2017.
(en.kremlin.ru)*

EIR: Ny, værre bankkrise ved årets udgang?

Følgende artikel forekommer som en lederartikel i seneste nummer af Executive Intelligence Review:

EIR, 13. juli, 2017 – Marco Zanni, uafhængigt medlem af Europaparlamentet fra Italien, blev i går interviewet af det anti-etablisement, USA-baserede website, *Rogue Money*, af sitets stifter »V, Guerilla-økonomen«, sammen med *EIR's* Harley Schlanger. Zanni fokuserede på to punkter: EU-bankernes og EU-økonomiernes overordnede svaghed, der kræver bankreform, med begyndelse i en Glass/Steagall-bankopdeling, og betydningen af den amerikanske præsident Trumps G20-topmøde med den russiske præsident Vladimir Putin.

Med hensyn til EU og euroen, gennemgik Zanni Italiens kollapsende økonomi for at belyse det overordnede problem. Han

sagde, det er ukorrekt at tale om økonomisk genrejsning i Eurozonen – man kan ikke stole på de erklæringer, der kommer fra den Europæiske Kommission eller den Europæiske Centralbank (ECB). Alt imens ECB's udpumpning af likviditet midlertidigt kan have reddet nogle store banker fra fallit, så skete det på bekostning af realøkonomien samtidig med, at det ikke gjorde noget som helst for at adressere de systemiske problemer i Europas For-store-til-at-lade-gå-ned-banker ('TBTF-banker').

I Italien og Spanien er den reelle arbejdsløshedsrate 20 %, og realindkomsten er på 1999-niveau. Den nylige bail-out/bail-in (hhv. 'statslig bankredning' og 'ekspropriering af visse typer bankindsud', -red.) af to venetianske banker og Monte dei Paschi-banken viser den svindelagtige natur af ECB's politik og belyste den kendsgerning, at mange banker ligger inde med uerholdelige niveauer af gæld i form af insolvente lån og derivatobligationer. Der er en voksende vrede i befolkningen mod den Europæiske Kommission og ECB, såvel som også mod den italienske regering for at bøje sig for dem.

Zanni sagde, at der er tiltag i Europaparlamentet, og især i det italienske parlament, i retning af at vedtage en politik for bankreform, som omfatter en Glass/Steagall-bankopdeling, og som hans gruppe støtter. Hvis dette imidlertid ikke sker, forudsiger han en ny, mere alvorlig bankkrise ved udgangen af dette år eller i begyndelsen af 2018 og siger, at dette kunne føre til en italiensk exit af euroen.

Forespurgt om sit syn på Putin/Trump-mødet sagde Zanni, at han har fulgt Putin »med stor interesse«. Han har et »meget positivt syn« på Trump/Putin-mødet. »Det er ikke hele Europa, der er imod Trump, som medierne prøver at få det til at lyde.« Han sagde, at Europa har brug for stærke, økonomiske relationer med Rusland og Kina, og Trump handler i denne retning. Der er nu en stor mulighed for at skabe samarbejde mellem Europa og Rusland, med Trump som drivkraft, og for at forlænge dette også til Asien.

Zanni sluttede med at sige, at Europa må have fungerende, suveræne stater, i modsat fald vil det mislykkes.

Interviewet[1] vil blive opslået i morgen. *Rogue Money*-websitet følges stærkt af anti-etablissement-netværk, og dets interviews udlægges ofte af andre. Det har et ugentligt, 20 minutter langt interview med Schlanger og opslår hyppigt materiale fra LaRouchePAC, med links til siden.

[1]

<http://www.roguemoney.net/2017/07/13/exclusive-interview-with-marco-zanni-and-harley-schlanger/>

<https://www.youtube.com/watch?v=msiF-NVuJGE>

(35 minutter).

Det behøver ikke være en »Helvedessommer«

Leder fra LaRouche PAC, 19. juli, 2017 – Det kaos og den panik, som kollapset i New York Citys infrastruktur fremkalder – den fremstormende »Helvedessommer«, som newyorkere er blevet lovet, og som nu er kommet – er et meget reelt, dagligt mareridt for områdets indbyggere. Brand i undergrundsbanen; lukkede broer og timelangt trafik kaos; lange forsinkelser på proppede, kvælende tog, hvor der rapporteres om mange tilfælde af panikanfald hos trafikanterne; ingen pålidelig måde, hvorpå man kan komme sikkert på arbejde eller i skole.

Men, New Yorks mareridt er også et mikrokosmos af det, hele den transatlantiske sektor konfronteres med, med mindre USA og

de europæiske nationer omgående begraver Wall Street og City of London og tilslutter sig Kinas Bælte & Vej Initiativ – sådan, som Lyndon LaRouche, som den eneste, amerikanske statsmand, utrætteligt har argumenteret for.

Vi nærmer os regnskabsårets afslutning ved udgangen af tredje kvartal, og perioden september-oktober har, rent historisk, været en periode for ekstrem ustabilitet, bankerot og kriser i finanssystemet, advarede Helga Zepp-LaRouche i dag. Et umiddelbart sammenbrud i hele det transatlantiske banksystem hænger over vore hoveder som et Damoklessværd, med en \$1,5 milliard stor derivatboble, der umuligt kan opretholdes, selv ikke, hvis Social Security (basal folkepension, sygedagpenge o. lign., iflg. lov af 1935, *-red.*), Medicare (offentlig sygesikring til borgere over 65 år, *-red.*) og Medicaid (sygesikring til den fattigste del af befolkningen, *-red.*), alle blev udslettet tre gange – hvilket synes at være mange af vore kongresmedlemmers og senatorers synspunkt.

Trump-administrationen har, til trods for sit fremragende arbejde med at gå op imod britisk geopolitik og genetablere arbejdsrelationer med Kina og Rusland, ikke leveret varen mht. sine løfter om at vedtage Glass-Steagall og genopbygge Amerikas infrastruktur. Finansminister Steve Mnuchin – bankernes dreng, om nogen – er stadig i regeringen. Det er ren dårskab at foregive, at vi på en eller anden måde kan fortsætte på bedste beskub, uden at investere i infrastruktur, der er 50, 75 og 100 år gammel. Hvis vi ikke erstatter det, vil det smuldre, hvad enten vi synes om det eller ej, og måske, når vi mindst forventer det. Det er én af de ting, vi kan lære af New Yorks »Helvedessommer«.

Men, det behøver ikke være sådan: løsningen ligger, i bogstavelig forstand, lige foran os i dag, i Washington, D.C. I dag finder mødet sted mellem kinesiske og amerikanske myndigheder i den Omfattende Økonomiske Dialog mellem de to nationer, der blev oprettet på mødet mellem Trump og Xi Jinping på Mar-a-Lago. Kineserne har gentagent tilbudt USA at

gå med i Bælte & Vej Initiativet: USA kunne både deltage i globale infrastrukturprojekter i andre lande, og også få presserende nødvendig hjælp til at genopbygge vores egen, smuldrende infrastruktur herhjemme. Hvad venter vi på?

Denne fremgangsmåde bringer Kina til de mest ødelagte hjørner af planeten, med ubestridelig succes. Afrika begynder at se fremskridt i fattigdomsreduktion, for første gang i årtier, for ikke at sige århundreder – med kinesisk hjælp. Kina tilbyder sin »visdom« og ligeledes sit Bælte & Vej Initiativ for at være med til at løse de mange kriser i Mellemøsten.

Med en omskrivning af præsident Xis ord, så eksisterer der intet, der hedder »uafhjælpelig fattigdom«, eller uafhjælperlige krige, for den sags skyld. De kan begge overvindes, med de rette politikker.

At bygge et politisk bål under bagdelene af Kongressen og deres vælgere vil forbedre deres forståelse af disse nødvendige politikker. Og at øve indflydelse gennem de fremskridt, vi er ved at opnå i den internationale situation, kan være med til at gennemtvinge de nødvendige politikker i USA.

Foto: Myldretid på New Yorks undergrundsbane, L-toget, der betjener bydelene Manhattan og Brooklyn.